

Lovforslag nr. L 132. Fremsat den 2. december 1992 af indenrigsministeren (Thor Pedersen)

Forslag

til

Beredskabsloven

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Redningsberedskabets opgave er at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, eller overhængende fare herfor.

Stk. 2. Redningsberedskabet omfatter det statslige redningsberedskab, herunder det statslige regionale redningsberedskab, og det kommunale redningsberedskab. Under krise eller krig indgår det statslige lokale redningsberedskab og sygehusberedskabet i redningsberedskabet.

§ 2. Det civile beredskabs opgave er at planlægge og træffe foranstaltninger med henblik på under krise eller krig at videreføre samfundets funktioner samt at yde støtte til landets samlede forsvar.

§ 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

Kapitel 2

Det statslige redningsberedskab

§ 4. Indenrigsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige redningsberedskab.

Stk. 2. Indenrigsministeren fører tilsyn med det kommunale redningsberedskab. Indenrigsministeren kan bemyndige Beredskabsstyrelsen til at udøve tilsynet, herunder til at foretage prøvealarmering af redningsberedskabet. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Indenrigsministeren nedsætter et redningsråd, der rådgiver indenrigsministeren i spørgsmål om det kommunale redningsberedskab samt foretager prøvealarmering af det statslige regionale og det kommunale redningsberedskab. Redningsrådet består af 8 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer udpeges af Kommunernes Landsforening, 1 medlem udpeges af Københavns og Frederiksberg Kommuner i fællesskab, 1 medlem udpeges af justitsministeren, medens indenrigsministeren udpeger 3 medlemmer. I sager vedrørende tekniske og personalemæssige spørgsmål tilførdnes rådet 1 repræsentant for den organisation, der repræsenterer de kommunale beredskabschefer, 1 repræsentant for de private redningsvæsener, jf. § 13, stk. 1, og 1 repræsentant for personalet i de kommunale redningsberedskaber.

Stk. 4. Blandt rådets medlemmer udnævner indenrigsministeren formand og næstformand, hvoraf den ene skal være en af repræsentanterne for Kommunernes Landsforening.

Stk. 5. Indenrigsministeren afholder udgifterne ved Redningsrådets virksomhed.

§ 5. Beredskabsstyrelsen leder det statslige redningsberedskab og rådgiver myndighederne i spørgsmål om redningsberedskabet og det civile beredskab.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler for redningsberedskabets organisation i tilfælde af uheld i nukleare anlæg, herunder om opgavefordelingen og samarbejdet mellem henholdsvis det statslige redningsberedskab og det kommunale redningsberedskab og med hensyn til redningsberedskabets virke i forhold til de øvrige myndigheder, der har opgaver i beredskabet.

§ 6. Indenrigsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for det statslige redningsberedskab.

§ 7. Det statslige regionale redningsberedskab skal yde assistance til det kommunale redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller en katastrofe, herunder krigshandlinger.

§ 8. Beredskabsstyrelsen kan indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder og andre, der har ansvar for beredskab og indsats eller opretholdelse af vigtige samfundsfunktioner i tilfælde af ulykker eller katastrofer, om, at det statslige regionale redningsberedskab varetager opgaver for eller yder bistand til disse.

Kapitel 3

Det kommunale redningsberedskab

Organisation

§ 9. Det kommunale redningsberedskab hører under kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal nedsætte en beredskabskommission til at varetage den umiddelbare forvaltning af redningsberedskabet. Kommunalbestyrelsen træffer bestemmelse om kommissionens sammensætning. Kommissionen, hvis medlemstal skal være ulige, skal bestå af borgmesteren, der er formand, politimesteren samt et flertal valgt af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Reglerne i § 11, stk. 1, § 20, stk. 1-3 og 5, § 21, § 22, § 28, § 29, stk. 1, 2 og 4, § 61, stk. 1-5, og § 61 b, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse på beredskabskommissionen og dens medlemmer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2, og § 11, stk. 1, eller den fælles beredskabskom-

mission, jf. § 10, stk. 2, og § 11, stk. 2, kan beslutte, at der ydes beredskabskommissionens medlemmer diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og befordringsgodtgørelse m.v. efter reglerne i § 16 i lov om kommunernes styrelse. En beslutning efter 1. pkt. skal omfatte alle medlemmer af beredskabskommissionen. Dog kan kommunalbestyrelsesmedlemmer, der modtager tillægsvederlag efter § 16 a i den kommunale styrelseslov, samt borgmestre og magistratsmedlemmer ikke modtage diæter, ligesom kommunalt og statsligt ansatte ikke kan modtage diæter, når varetagelsen af hvervet er et led i de pågældendes embedsgerning.

§ 10. To eller flere kommunalbestyrelser kan samordne deres redningsberedskab.

Stk. 2. Kommuner, der samordner deres redningsberedskab, skal nedsætte en fælles beredskabskommission til at varetage de opgaver, som kommunalbestyrelserne henlægger til denne. Beredskabskommissionen skal bestå af et ulige antal medlemmer, herunder borgmestrene i de deltagende kommuner samt politimesteren.

Stk. 3. Samordning af kommuners redningsberedskab skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for kommuners samordning af deres redningsberedskab.

§ 11. Kommunalbestyrelserne i Københavns og Frederiksberg Kommuner, kommunalbestyrelserne i Københavns Amt og Københavns Amtsråd skal samordne opgaver inden for redningsberedskabet. Opgaver, der ikke er omfattet af samordningen, skal varetages af kommunalbestyrelsen eller af en beredskabskommission, der er nedsat i overensstemmelse med reglerne i § 9, stk. 2.

Stk. 2. Samordningen efter stk. 1 skal godkendes af indenrigsministeren, som i tilfælde af uenighed mellem kommunalbestyrelserne fastsætter samordningens indhold. De opgaver, der er omfattet af samordningen, varetages af en fælles beredskabskommission, hvis sammensætning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan godkende, at Frederiksborg og Roskilde Amtsråd samt kommunalbestyrelser i Frederiksborg og Ros-

kilde Amter tilslutter sig samordningen efter stk. 1.

Opgaver

§ 12. Det kommunale redningsberedskab skal kunne yde en forsvarlig indsats mod skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger. Redningsberedskabet skal endvidere kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner tillige skal kunne yde en øjeblikkelig og mere omfattende indsats mod følgerne af krigshandlinger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner skal kunne yde en udvidet assistance til andre kommuners redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller katastrofe, herunder krigshandlinger. Indenrigsministeren fastsætter regler om udgiftsfordelingen mellem staten og de pågældende kommuner.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal varetage andre beredskabsopgaver end dem, der er nævnt i stk. 1-3.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse, med private redningsvæsener eller med andre om at udføre opgaver inden for kommunens redningsberedskab. Aftalen skal godkendes af Beredskabsstyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan endvidere indgå aftale med Beredskabsstyrelsen om, at det statslige regionale redningsberedskab udfører opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

§ 14. Indenrigsministeren fastsætter regler om redningsberedskabets organisation, virksomhed, materiel og dimensionering.

§ 15. Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om vandforsyningen til brandslukning.

Kapitel 4

Indsættelse af redningsberedskabet

§ 16. Indenrigsministeren fastsætter regler om den tekniske ledelse af indsatsen på skadestedet.

§ 17. Den samlede indsats ved større fredstidsskader koordineres i øvrigt af politimesteren, jf. retsplejelovens § 108.

Stk. 2. I forbindelse med indsættelse af redningsberedskabet skal politimesteren i fornødent omfang sørge for varsling, afspærring, evakuering og andre nødvendige foranstaltninger.

§ 18. Indenrigsministeren eller en kommunalbestyrelse kan kræve en anden kommunes redningsberedskab (mellekommunal bistand) eller private redningsvæsener stillet til rådighed for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Den tekniske leder af indsatsen på skadestedet skal tilkalde assistance fra en anden kommunes redningsberedskab, det statslige regionale redningsberedskab eller private redningsvæsener, hvis det skønnes påkrævet på grund af ulykkens karakter og omfang.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om bistand efter stk. 1 og stk. 2, herunder om betaling for bistanden.

§ 19. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at staten i særlige tilfælde deltager i udgifterne i forbindelse med indsættelse af det kommunale redningsberedskab.

§ 20. Redningsberedskabet kan kræve private redskaber og transportmidler af enhver art samt fornødent betjeningsmandskab stillet til rådighed for indsatsen.

Stk. 2. Den, der i henhold til stk. 1 har stillet redskaber eller transportmidler til rådighed, har ret til erstatning af kommunen for afsavn af materiel og for den skade, materiellet har lidt.

§ 21. Redningsberedskabet har i forbindelse med indsatsen ret til i fornødent omfang at skaffe sig adgang til privat ejendom, om nødvendigt ved at gennembyrde og fjerne hindringer.

Stk. 2. Redningsberedskabet har ret til at nedrive bygninger eller fjerne beplantninger, hvis den tekniske leder af indsatsen på skadestedet finder det nødvendigt for at standse skadens udbredelse.

Stk. 3. Den skade, som redningsberedskabet forvolder ved brandslukning, betragtes som brandskade. Rammer skaden marker, haver eller beplantninger, der tilhører trediemand, erstattes skaden dog af kommunen.

§ 22. Redningsberedskabet har under indsats ret til at bruge det vand, der findes i brønde, vandledninger og andre vandsteder.

§ 23. Redningsberedskabet skal under indsats være opmærksom på, hvad der kan have givet anledning til ulykken eller katastrofen. Finder redningsberedskabet mistænkelige spor, skal politiet straks underrettes, og beviset så vidt muligt sikres.

Kapitel 5

Planlægning m.v.

§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge og træffe foranstaltninger til udførelse af opgaver inden for det civile beredskab, jf. § 2.

Stk. 2. Indenrigsministeren koordinerer planlægningen vedrørende det civile beredskab og de deraf følgende foranstaltninger, jf. stk. 1, og gennemfører den del af planlægningen, der ikke påhviler andre myndigheder.

§ 25. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en samlet plan for kommunens redningsberedskab og civile beredskab.

Stk. 2. Amtsrådet skal udarbejde en samlet plan for amtskommunens civile beredskab.

Stk. 3. De planer, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang i hver kommunal valgperiode.

Stk. 4. Planer og revisioner heraf indsendes til Beredskabsstyrelsen.

§ 26. Indenrigsministeren fastsætter vejledende retningslinier for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i § 25.

§ 27. De enkelte ministre fastsætter hver inden for deres område vejledende retningslinier

for amtskommunernes og kommunernes civile beredskabsplanlægning, jf. § 25, stk. 1 og 2.

§ 28. Vedkommende ministre kan pålægge offentlige myndigheder samt offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab.

Stk. 2. Vedkommende ministre kan pålægge offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe særlige foranstaltninger for så vidt angår varer, tjenesteydelser, produktionsmidler m.v. inden for deres normale virksomhed, hvis dette er påkrævet af hensyn til udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab.

Stk. 3. Inden et pålæg gives i henhold til stk. 1 eller 2, skal der forhandles med de pågældende virksomheder eller institutioner eller med disses organisationer om pålæggets omfang og de nærmere regler for dets gennemførelse, herunder en eventuel erstatning fra staten, jf. stk. 4.

Stk. 4. Medfører et pålæg, afgivet i henhold til stk. 1 eller 2, økonomisk tab for en virksomhed eller institution, er staten erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler. Erstatning kan ikke kræves, hvis de omkostninger, der er forbundet med pålæggets gennemførelse, kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares eller tjenesteydelses pris. De pågældende virksomheder eller institutioner må ikke derved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 5. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

Kapitel 6

Beredskabets organisation under krise eller krig

§ 29. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) redningsberedskabets organisation,
- 2) landets inddeling i rednings- og civilregioner, deres opgaver, deres sammensætning samt ledelsen af disse og
- 3) opgavefordelingen og samarbejdet mellem det statslige redningsberedskab, det kommunale redningsberedskab og de myndigheder, der er ansvarlige for sygehusberedskabet.

§ 30. Det statslige lokale redningsberedskab hører under politimesteren.

Stk. 2. Politimesteren varetager under krise eller krig efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, følgende opgaver:

- 1) evakuering,
- 2) varsling af civilbefolkningen,
- 3) afspærring og bevogtning i forbindelse med udførelsen af redningsberedskabets opgaver,
- 4) tilsyn med mørklægning og
- 5) andre beredskabsopgaver, som efter forhandling med justitsministeren henlægges til politiet.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der varetager opgaverne efter stk. 2 i de politikredse, hvor det kommunale redningsberedskab er samordnet efter §§ 10 og 11.

§ 31. De enkelte ministre bestemmer, i hvilket omfang de beføjelser, der kan udøves af centrale forvaltningsmyndigheder, under krise eller krig skal kunne udøves af forvaltningsorganer, der udpeges dertil.

§ 32. En amtskommunes eller kommunes ressourcer inden for det civile beredskab kan af indenrigsministeren eller forvaltningsorganer, som ministeren udpeger hertil, under krise eller krig kræves stillet til rådighed for en anden amtskommunes eller kommunes civile beredskab. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 7

Forebyggende foranstaltninger m.v.

§ 33. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer samt andre stoffer, der i forbindelse med brand eller anden skade kan medføre en risiko for personer, ejendom eller miljøet og
- 2) opbevaring og brug af faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) brug af ild og lys og
- 2) foranstaltninger, der er nødvendige til at forebygge eller formindske brandfare og til at

sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om de foranstaltninger, der skal iværksættes for at imødegå virkningerne af uheld i nukleare anlæg.

§ 34. Kommunalbestyrelsen skal godkende oprettelse, væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder i det omfang, der er fastsat regler herom i medfør af § 33, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at bygninger og grundarealer skal indrettes og benyttes på en sådan måde, at risikoen for brandfare formindskes mest muligt, og at forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder sikres bedst muligt.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal træffes foranstaltninger i det omfang, der fastsættes regler herom i medfør af § 33, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at der for bygninger og grundarealer,

- 1) hvor der er særligt brandfarlige forhold,
 - 2) hvor der samles mange mennesker, eller
 - 3) hvor store værdier er udsat for ødelæggelse,
- skal træffes driftsmæssige foranstaltninger til at forebygge eller formindske brandfaren og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal udsættes brandvagt ved benyttelse af forsamlingslokaler og lignende, og at arrangøren skal betale herfor.

§ 36. Indenrigsministeren fastsætter regler om brandsyn af virksomheder, af fredede bygninger, af bygninger, hvor mange mennesker samles, og af brandfarlige bygninger og oplag, herunder om pålæg om afhjælpning af eventuelle mangler.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren bestemme, at brandsyn for forsvarrets etableringer ordnes på særlig måde.

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, pålægge offentlige myndigheder samt offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe

foranstaltninger til deres beskyttelse under krise eller krig (bedriftsværn). Udgifterne afholdes af den, der pålægges at træffe de nævnte foranstaltninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med bedriftsværn.

Kapitel 8

Ekspropriation

§ 38. Indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan til brug for redningsberedskabet iværksætte ekspropriation af privat ejendom, herunder befodringsmidler.

Stk. 2. Vedkommende minister kan iværksætte eller, for så vidt angår ikke-statslige foranstaltninger, tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom til brug for udførelsen af civile beredskabsopgaver.

Stk. 3. Ved ekspropriation kan der erhverves ejendomsret eller brugsret eller pålægges rådhedsindskrænkninger.

Stk. 4. Under krise eller krig kan indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, uden retskendelse iværksætte beslaglæggelse med henblik på ekspropriation.

Stk. 5. I mangel af mindelig overenskomst afgør taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje spørgsmålet om erstatning for ekspropriation. Ved ekspropriation af andet end fast ejendom anvendes loven tilsvarende.

Stk. 6. En taksationskommissions afgørelse kan ikke indbringes for domstolene, før muligheden for prøvelse ved overtaksationskommission er udtømt.

Stk. 7. Indenrigsministeren fastsætter regler om ekspropriationens gennemførelse og om sagens behandling for taksationsmyndighederne.

Kapitel 9

Påbud m.v.

§ 39. Den, der opdager en brand eller omstændigheder, som viser, at der er overhængende fare for brand, skal straks underrette dem, der er udsat for fare, og alarmere redningsberedskabet. Den pågældende skal endvidere søge at dæmpe ilden eller afværge faren.

§ 40. Enhver skal ved brand yde den hjælp, den pågældende formår.

Stk. 2. Den, der er til stede ved en brand, skal på anmodning af redningsberedskabet deltage i rednings- og slukningsarbejdet.

Stk. 3. Den, der i henhold til stk. 1 og 2 har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet, har ret til erstatning af kommunen for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

§ 41. Enhver skal rette sig efter de påbud, der udstedes af redningsberedskabet.

Stk. 2. Enhver skal overholde afspærringer i forbindelse med en indsats og efterkomme politiets eller redningsberedskabets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene hertil.

Stk. 3. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne frister forlade opholdsstedet og begive sig ad de anviste veje til de udpegede indkvarteringsområder.

§ 42. Enhver skal på anmodning af redningsberedskabet stille sin bolig eller andre lokaler til rådighed for de evakuerede og bespise dem i nødvendigt omfang.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 43. Indkvarteringslovens regler om ekstraordinær indkvartering anvendes tilsvarende for personel i redningsberedskabet.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om de indkvarteringsydelse, der kan kræves efter stk. 1, og om den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 44. Ved ordre om mørklægning skal enhver straks gennemføre denne i det omfang, der fastsættes af myndighederne.

Stk. 2. Ansvar for og udgifterne ved mørklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over lyskilden.

§ 45. Vedkommende minister kan pålægge enhver pligt til at meddele oplysninger, der er nødvendige for planlægningen af det civile beredskab.

§ 46. Beredskabsstyrelsen kan hos enhver kræve oplysning om, hvilke beredskabsforanstaltninger der er udført eller agtes udført, samt i øvrigt oplysninger, som skønnes nødvendige til udførelsen af opgaver i forbindelse med redningsberedskabet.

§ 47. Teleselskaberne skal bistå ved alarmering af redningsberedskabet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom efter forhandling med kommunikationsministeren.

Kapitel 10

Personelbestemmelser

Almindelige bestemmelser

§ 48. Indenrigsministeren fastsætter regler for uddannelsen af redningsberedskabets personel, herunder om udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

§ 49. Indenrigsministeren kan bestemme, at personel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske redningsberedskab, skal indsættes i udlandet, jf. § 3.

§ 50. Under krise eller krig kan personalet i redningsberedskabet ikke ved opsigelse bringe deres pligt til at gøre tjeneste i redningsberedskabet til ophør.

Stk. 2. Afskedigede befalingsmænd, der ikke på anden måde er forpligtet over for redningsberedskabet, står under krise eller krig til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 65 år.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om overførsel af personel inden for redningsberedskabet til andre dele af redningsberedskabet.

Frivillige

§ 51. Indenrigsministeren fastsætter regler for uddannelse af det personel, der ikke aflønnes for deres deltagelse i redningsberedskabet (frivillige), herunder om ydelser til de frivillige og udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i det statslige redningsberedskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i kommunens redningsberedskab og civile beredskab.

Stk. 4. Under krise eller krig gælder §§ 60–66 også for frivillige.

Værnepligtige

§ 52. Indenrigsministeren fastsætter antallet af værnepligtige, der indkaldes til redningsbe-

redskabet, og fastsætter regler om tjenestetidens længde og tjenestens tilrettelæggelse.

§ 53. Værnepligtige i det statslige regionale redningsberedskab er med hensyn til indkvartering, forplejning, beklædning, løn, fribefordring og lignende undergivet regler, som svarer til dem, der gælder for hærens værnepligtige.

Stk. 2. For øvrige værnepligtige i redningsberedskabet kan indenrigsministeren fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1.

§ 54. De værnepligtige står til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom.

Kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab

§ 55. For kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab kan indenrigsministeren fastsætte regler om uddannelse og indkaldelse samt om de forhold, der er nævnt i § 53, stk. 1. Personer, der er eller har været kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab, står til rådighed for dette indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år, medmindre ministeren bestemmer andet.

Beredskabspligtige

§ 56. Den, der har bopæl eller ophold her i landet, kan fra og med det år, i hvilket den pågældende fylder 16 år, til og med det år, i hvilket den pågældende fylder 65 år, pålægges at gøre tjeneste i redningsberedskabet (beredskabspligt), hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom, herunder hvilke myndigheder der kan pålægge beredskabspligt.

Stk. 2. Den, der skal møde ved forsvaret i tilfælde af krise eller krig, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 57. Offentligt ansatte og ansatte i offentlige og private virksomheder og institutioner skal udføre de opgaver inden for redningsberedskabet og det civile beredskab, der pålægges dem.

§ 58. En afgørelse om, at der pålægges beredskabspligt efter § 56, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Fritagelse for mødepligt

§ 59. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved forsvaret for at kunne indgå i redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 2. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne indgå i andre dele af redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne gøre frivillig tjeneste i hjemmeværnet.

Kapitel 11

Straffebestemmelser og disciplinarmidler

Værnepligtige

§ 60. Medmindre disciplinarmidler anvendes, jf. § 62, straffes den værnepligtige, der er indkaldt til tjeneste i redningsberedskabet, med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, hvis han:

- 1) nægter at gøre tjeneste i redningsberedskabet,
- 2) udebliver eller uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet,
- 3) ikke efterkommer en foresats tjenstlige befaling eller
- 4) i øvrigt undlader at efterkomme de pligter, som tjenesten medfører.

Stk. 2. Under krig kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Enhver foresat i redningsberedskabet kan anholde en værnepligtig, når denne ikke efterkommer den foresattes tjenstlige befaling, og det skønnes nødvendigt af hensyn til disciplinen at anholde ham.

§ 61. Indenrigsministeren bestemmer, i hvilket omfang strafafsoning og ulovligt fravær skal medføre eftertjeneste eller hjemsendelse med henblik på fornyet indkaldelse. Eftertjenesten kan ikke overstige afsoningstiden og den tid, den pågældende har været ulovligt fraværende.

Stk. 2. Den, der anden gang dømmes for at nægte at gøre tjeneste i redningsberedskabet,

jf. § 60, stk. 1, nr. 1, hjemsendes og kan ikke senere indkaldes.

§ 62. I stedet for mindre straffe efter § 60 anvendes disciplinarmidler, medmindre omstændighederne taler imod.

Stk. 2. Disciplinarmidler kan ikke indbringes for domstolene.

§ 63. Som disciplinarmidler kan anvendes belæring, tilrettevisning, arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden, fratagelse af friheder samt overflytning til anden tjeneste.

Stk. 2. Medfører anvendelse af disciplinarmidler indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet efter tjenestens ophør, må dette ikke ske for længere perioder end 3 dage ad gangen med mindst 1 dags mellemrum mellem perioderne, og anvendelsen må ikke udstrækkes ud over 14 dage.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om anvendelse af disciplinarmidler, herunder regler om samtidig anvendelse af flere disciplinarmidler.

Stk. 4. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der skal have myndighed til at anvende disciplinarmidler og omfanget af denne myndighed.

§ 64. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange udståelsen udsat i indtil 2x24 timer efter meddelelsen om disciplinarmidlet.

§ 65. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange sagen forelagt for et disciplinarnævn til afgørelse.

Stk. 2. Disciplinarnævnets afgørelse kan såvel af den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, som af den, der har pålagt disciplinarmidlet, forlanges forelagt et ankenævn til afgørelse. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for domstolene eller indenrigsministeren.

Stk. 3. Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre medlemmer, hvoraf den ene så vidt muligt skal være en talsmand og af samme grad som den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet, medens den anden skal være dennes foranstående.

Stk. 4. Ankenævnet, der oprettes af indenrigsministeren, består af en formand og to andre medlemmer. Formanden skal være landsdommer eller opfylde de almindelige betingel-

ser for at kunne beskikkes som landsdommer. De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter regler for udpegning af disciplinarnævnets medlemmer og for disciplinarnævnets og ankenævnets virksomhed.

§ 66. Indbringelse af et disciplinarmiddel for disciplinarnævnet eller ankenævnet har ikke opsættende virkning på udståelsen, medmindre andet bestemmes af vedkommende nævns formand.

Stk. 2. Et disciplinarmiddel skal indbringes for disciplinarnævnet eller ankenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om disciplinarmidlet, henholdsvis om disciplinarnævnets afgørelse. Vedkommende nævns formand kan bestemme, at der skal ses bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Andet beredskabspersonel

§ 67. §§ 60–66 gælder også for befalingsmænd, befalingsmænd af reserven og kontraktansatte menige i redningsberedskabet. Disciplinarmidlerne arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden og fratagelse af friheder kan dog ikke anvendes på befalingsmænd og befalingsmænd af reserven, medmindre de er elever på en af redningsberedskabets skoler.

Stk. 2. Under krise eller krig gælder §§ 60–66 også for civilt ansatte og beredskabspligtige.

Øvrige straffebestemmelser

§ 68. Den, der under krise eller krig forsætligt misbruger eller undlader at respektere det kendemærke, hvis anvendelse i henhold til en mellemfolkelig overenskomst, tiltrådt af Danmark, er forbeholdt varetagelsen af de opgaver, der i Danmark varetages af redningsberedskabet, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 12 år.

§ 69. Den, der, uden at forholdet falder ind under § 68, uberettiget benytter redningsberedskabets kendetegn eller uniformer eller benytter kendetegn eller uniformer, der har en sådan lighed med disse, at forveksling let kan finde sted, straffes efter § 132 i straffeloven.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte straffes den, der uberettiget benytter redningsberedskabets signaler eller benytter signaler, som har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted.

Stk. 3. Under skærpende omstændigheder kan straffen efter stk. 2 stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 70. Overtrædelse af § 39, § 40, stk. 1, eller § 41, stk. 2, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 20, stk. 1, § 28, stk. 1 eller 2, § 34, stk. 2, § 35, § 40, stk. 2, § 41, § 42, stk. 1, § 44, stk. 1, § 45, § 46, § 49, § 56, stk. 1, eller § 57.

Stk. 3. På samme måde som i stk. 1 og 2 straffes den, der uden kommunalbestyrelsens godkendelse opretter eller foretager væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder, jf. § 34, stk. 1.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan i forskrifter, udstedt i medfør af denne lov, fastsætte straf af bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne eller for undladelse af at efterkomme påbud eller forbud heri.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af et selskab, en forening, en selvejende institution eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Begås overtrædelsen af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 71. Med bøde straffes

- 1) den, der ikke udviser tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker, aske, brandfarlige stoffer, og hvad der i øvrigt kan fremkalde eller befordre brænd, eller undlader at påse, at personer, der hører til den pågældendes husstand eller virksomhed, udviser sådan forsigtighed, og
- 2) den, der som ejer eller bruger af elektriske anlæg eller andre lys-, varme-, kraft- eller maskinanlæg, som kan fremkalde eller befordre brand, benytter sådanne anlæg eller lader dem benytte, uanset at de ikke er i forsvarelig stand.

Kapitel 12

Ændringer i anden lovgivning

§ 72. I værnepligtsloven, jf. lov nr. 213 af 30. maj 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1* og 2, ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
2. I § 21 ændres »civilforsvarskorpset« til: »det statslige redningsberedskab«.
3. I § 22 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
4. I § 24 ændres »civilforsvarskorpsets« til: »det statslige redningsberedskabs«.

§ 73. I lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 8. september 1987, foretages følgende ændring:

I § 5 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 74. I lov nr. 193 af 24. maj 1972 om fyrværkeri foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 1*, ændres »justitsministeren« til: »indenrigsministeren«.
2. I § 2, *stk. 2*, § 3 og § 5 ændres »Justitsministeren« til: »Indenrigsministeren«.
3. I § 4, *stk. 1*, ændres »Statens brandinspektion« til: »Beredskabsstyrelsen«.
4. I § 5 ændres »statens brandinspektion« til: »Beredskabsstyrelsen«.

§ 75. I lov nr. 228 af 8. april 1992 om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvaret og civilforsvaret foretages følgende ændringer:

I *lovens titel*, § 1, *stk. 1*, og § 4, *stk. 3,5. pkt.*, ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 76. I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 483 af 21. juni 1991, som ændret ved § 38 i lov nr. 337 af 14. maj 1992,

§ 1 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 5 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes som ny § 69:

»§ 69. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle kommunalbestyrelsen til møde, overtager økonomiudvalget de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen og dens udvalg. I kommuner med magistratsordning, jf. § 64, overtager magistraten kommunalbestyrelsens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle økonomiudvalget til møde under krise eller krig, styres kommunens anliggender af borgmesteren. Er det i kommuner med magistratsordning umuligt at samle magistraten til møde, styres kommunen af borgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i *stk. 1* og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 77. I lov om Københavns kommunes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 484 af 21. juni 1991, som ændret ved § 39 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 2 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 6 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes efter § 53 a:

»§ 53 b. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle borgerrepræsentationen til møde, overtager magistraten borgerrepræsentationens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle magistraten til møde under krise eller krig, styres kommunen af overborgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i *stk. 1* og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 78. I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 644 af 12. september 1991, som ændret ved lov nr. 940 af 27. december 1991, § 95 i lov nr. 9 af 3. januar 1992, lov nr. 334 af 14. maj 1992 og § 4 i lov nr. 381 af 20. maj 1992, foretages følgende ændringer:

§ 18d og § 47 ophæves.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 79. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2. Samtidig ophæves brandloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 28. juli 1983, som ændret ved § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990, lov om civilforsvaret, jf. lovbekendtgørelse nr. 517 af 28. juli 1987, som ændret ved § 3 i lov nr. 385 af 6. juni 1991 og lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, som ændret ved § 6 i lov nr. 192 af 29. marts 1989, jf. dog stk. 3-4.

Stk. 3. Brandlovens kapitel 5 og § 33, stk. 1 -2, samt stk. 4-8, § 34 og § 35 forbliver dog i kraft, indtil de ophæves i medfør af § 4, jf. § 2, i lov nr. 270 af 2. maj 1990 om ændring af bygge-loven, brandloven og kommuneplanloven.

Stk. 4. Tidspunktet for ophævelsen af brandlovens § 37, stk. 2, og § 38 fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 5. Administrative forskrifter, udstedt i medfør af brandloven, jf. stk. 2, og tidligere brandlovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler, udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Administrative forskrifter, udstedt i medfør af lov om civilforsvaret, jf. stk. 2, og tidligere civilforsvarslovgivning forbliver i

kraft, indtil de afløses af regler, udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 7. Administrative forskrifter, udstedt i medfør af lov om det civile beredskab, jf. stk. 2, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler, udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 8. Overtrædelse af forskrifter, der er opretholdt i henhold til stk. 5-7, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 80. Indenrigsministeren fastsætter regler for overdragelse til kommunalbestyrelserne af lokale kommandocentraler og materiel m.v., som staten har stillet til rådighed for det kommunale civilforsvar.

§ 81. Bedriftværn, der er etableret i henhold til den lovgivning, der er gældende indtil 1. januar 1993, opretholdes, medmindre kommunalbestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om nedlæggelse af disse.

§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Hovedformålet med lovforslaget er at sammenlægge civilforsvaret og brandvæsenet på såvel det statslige som det kommunale niveau til et enstrengt og integreret redningsberedskab. Formålet er endvidere at integrere planlægningen af redningsberedskabet og det civile beredskab på det kommunale niveau. Lovforslaget fastlægger rammerne og opgaverne for redningsberedskabet og omfatter endvidere planlægningen af redningsberedskabet og det civile beredskab.

Det er ikke på alle niveauer muligt at integrere det civile beredskab i et enstrengt, integreret beredskab. Lovforslaget indeholder derfor en sondring mellem redningsberedskabet og det civile beredskab. I lovforslaget anvendes betegnelsen »beredskabet« som en samlet betegnelse for redningsberedskabet og det civile beredskab. Reglerne om det civile beredskab er især indeholdt i lovforslagets kapitel 5 om planlægning m.v. og kapitel 6 om beredskabets organisation under krise eller krig.

Lovforslaget er endvidere resultatet af en teknisk og redaktionel revision og sammenskrivning af brandloven, civilforsvarsloven og loven om det civile beredskab.

Der er i tilknytning til lovforslaget fremsat forslag til lov om beskyttelsesrum.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Betænkning nr. 1226/1991 om katastrofeberedskab

Den 29. juni 1989 blev der mellem Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Venstre indgået forlig om civilforsvarets ordning for perioden 1989-1991.

I forbindelse med forliget blev der nedsat et udvalg, der fik til opgave at udarbejde et oplæg til en forenkling og bedre koordinering og ressourceudnyttelse på det katastrofebekæmpende og beredskabsmæssige område. Udvalget skulle herunder

bl.a. undersøge mulighederne for at etablere et enstrengt, integreret katastrofeberedskab, der kan anvendes både under freds- og krigsforhold.

I udvalgsarbejdet deltog repræsentanter for Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Sundhedsministeriet og Forsvarsministeriet. Udvalget afgav i september 1991 betænkning nr. 1226 om katastrofeberedskab.

I betænkningen, som var et oplæg til politiske drøftelser, foreslog udvalget en ny struktur for katastrofeberedskabet. Hovedpunkterne i forslaget er, at

- ansvaret for brandvæsenet og civilforsvaret samles både på lokalt og på centralt niveau. Dette indebærer, at lovgivningen vedrørende brandvæsenet og civilforsvaret samles under én minister, at Statens Brandinspektion og Civilforsvarsstyrelsen sammenlægges til en ny beredskabsstyrelse, samt at brandvæsenet og civilforsvaret sammenlægges i alle kommuner,

- der kan opnås en forenkling, bedre koordinering og ressourceudnyttelse, hvis brandvæsenets og civilforsvarets beredskab ændres således, at de opgaver, der skal løses i fredstid, bliver retningsgivende for katastrofeberedskabets organisation, størrelse og funktion. De krigsmæssige opgaver bliver således en naturlig overbygning på beredskabets fredsmæssige opgaver,

- katastrofeberedskabet opbygges med et kommunalt og et statsligt regionalt beredskab til indsats både under freds- og krigsforhold samt med en central styrelse til styring og planlægning af beredskabet,

- der på kommunalt niveau er behov for et beredskab, som hurtigt kan indsættes mod de almindeligt forekommende ulykker. Den enkelte kommune skal derfor i højere grad prioritere sine ressourcer til fordel for det daglige beredskab samtidig med, at den kan udnytte det statslige regionale katastrofeberedskabs ressourcer.

Den grundlæggende idé i betænkningen om katastrofeberedskabet er, at det kommunale beredskab skal kunne indsættes mod de almindeligt forekommende ulykker. Det kommunale beredskab skal dermed ikke kunne afhjælpe meget omfattende ulyk-

ker, da det vil være samfundsøkonomisk uhensigtsmæssigt at opbygge store kommunale beredskaber, der kan indsættes mod enhver tænkelig ulykke.

På baggrund af en vurdering af de ulykker, der kan forekomme i Danmark, deres omfang, hyppighed og udviklingshastighed, fandt udvalget det hensigtsmæssigt med statslige regionale beredskabscentre som supplement til det kommunale beredskab. Disse centre skal have personel med den fornødne uddannelse og det fornødne udstyr til indsats mod store, sjældne, komplekse eller mandskabskrævende ulykker og skal inden for ca. 1 time kunne nå frem til uheldsstedet og yde støtte til det kommunale beredskab.

2.2. Ressortændring

Ved en kongelig resolution af 6. december 1991 blev sager vedrørende brandlovgivningen og fyrværkerilovgivningen samt sager vedrørende Statens Brandinspektion overført fra Justitsministeriet til Indenrigsministeriet med virkning fra 1. januar 1992.

2.3. Opfølgingsarbejdet vedrørende betænkningen om katastrofeberedskabet

På baggrund af betænkningen om katastrofeberedskabet og et notat fra Indenrigsministeriet af 29. januar 1992 nedsatte indenrigsministeren i februar 1992 en styregruppe, der fik til opgave at udarbejde udkast til forslag til en samlet lovgivning om det fremtidige katastrofeberedskab.

Styregruppen blev sammensat med repræsentanter for Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Repræsentanter for Forsvarsministeriet og Amdsrådsforeningen i Danmark deltog i Styregruppens drøftelser om henholdsvis forsvarets medvirken i katastrofeberedskabet i fredstid og om det civile beredskab.

Samtidig nedsatte Civilforsvarsstyrelsen og Statens Brandinspektion to arbejdsgrupper, der fik til opgave at analysere en række emner i betænkningen om katastrofeberedskabet til brug for Styregruppen ved udarbejdelsen af lovdkastet.

Styregruppens og arbejdsgruppernes kommissorier blev fastlagt med udgangspunkt i forslagene i betænkningen om katastrofeberedskabet. I arbejdet skulle indgå brandloven, civilforsvarsloven, loven om det civile beredskab, herunder betænkningen af maj 1990 om det civile beredskabs struktur, samt et tidligere udarbejdet udkast til forslag til lov om beskyttelsesrum.

I Styregruppens arbejde indgik, at det nye kata-

strofeberedskab også skal kunne indsættes i udlandet.

Styregruppen skulle i øvrigt inddrage spørgsmålet om forsvarets mulige medvirken i katastrofeberedskabet i fredstid.

Arbejdet blev opdelt i en fase 1 og en fase 2, hvor fase 1 omfatter katastrofeberedskabet på det nationale plan, medens fase 2 skal omfatte katastrofeberedskabet på det internationale plan. Fase 1 skulle løses under hensyntagen til, at der kommer en fase 2. I fase 2 skal endvidere behandles spørgsmålet om ambulanceberedskabets placering i det nye beredskab.

Forsvarsministeriet har efter anmodning fra Indenrigsministeriet udarbejdet et notat om det danske efterretningsmæssige planlægningsgrundlag. Dette notat, der blev udarbejdet på baggrund af en rapport af 2. marts 1992 om forsvarets fremtidige struktur og størrelse, tog bl.a. udgangspunkt i Warszawapagten opløsning og den kolde krigs ophør. Notatet blev lagt til grund for Styregruppens arbejde.

Ifølge notatet er den veldefinerede militære trussel mod Vesteuropa, som var kendt indtil slutningen af 1980'erne, faldet bort. Et massivt og omfattende overraskelsesangreb mod vesteuropæisk område vurderes således ikke længere som realistisk. Europa kan dog som følge af den uklare og ustabile situation i Øst- og Centraleuropa som helhed ikke betragtes som et stabilt og fredeligt område.

Sammenfattende vurderes den nuværende situation som løfterig, men også præget af en vis usikkerhed, der på lidt længere sigt indebærer mulighed for såvel en positiv og konsolideret udvikling som en modsat tendens i retning af alvorlig ustabilitet.

Den hidtidige sikkerhedspolitiske udvikling har ifølge notatet medført, at varslingstiden for en større europæisk krise – og dermed varslingstiden for et eventuelt angreb på dansk område – er væsentligt forøget. Det vurderes imidlertid umuligt med sikkerhed at kunne forudsige udviklingen på netop dette område på baggrund af den usikre sikkerhedspolitiske situation.

For mindre lande som Danmark vurderes lange varslingstider imidlertid kun af ringe betydning. Dette forhold skyldes bl.a. landets størrelse og den geostrategiske beliggenhed. Af disse årsager vurderes mobiliseringsberedskabet i landets forsvar ikke på noget fremtidigt tidspunkt at kunne overskride 2-3 måneder.

Hertil kommer, at et effektivt dansk militært forsvar fortsat er helt afhængigt af, at der findes et effektivt og troværdigt dansk totalforsvar.

I juni 1992 afgav Styregruppen en redegørelse med udkast til forslag til beredskabslov og udkast til

forslag til lov om beskyttelsesrum til indenrigsministeren. Forsvarsministeriets notat om det danske efterretningsmæssige planlægningsgrundlag er optaget som bilag til redegørelsen. Repræsentanterne i Styregruppen for Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg Kommuner afgav en mindretalsudtalelse, der blev optaget som bilag til redegørelsen.

Med henblik på en nærmere beskrivelse af de frivilliges opgaver i det fremtidige beredskab nedsatte indenrigsministeren i juni 1992 en arbejdsgruppe med repræsentanter for Indenrigsministeriet, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner, Dansk Røde Kors, Civilforsvars-Forbundet, ASF-Dansk Folkehjælp og De Sønderjyske Frivillige Brandværnsforbund.

Arbejdsgruppen udarbejdede en redegørelse med idékatalog med forslag til opgaver, der kan varetages af frivillige i det nye redningsberedskab og det civile beredskab.

3. Nuværende lovgivning

3.1. Brandloven

Brandloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 28. juli 1983, som ændret ved § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990, indeholder det lovmæssige grundlag for brandvæsenet. Brandloven er opdelt i 2 hovedafsnit, der omfatter brandvæsenets indsats tjeneste og den forebyggende brandbeskyttelse.

Ifølge brandloven har kommunen ansvaret for at opretholde et forsvarligt brandvæsen. Ledelsen af brandvæsenet udøves af en brandkommission eller en beredskabskommission.

Brandvæsenet skal som udgangspunkt omfatte et motoriseret udrykningskorps. Kommunen kan indgå aftale med en anden kommunes brandvæsen, et privat brandvæsen eller med Civilforsvarsstyrelsen om at overtage rednings- og slukningsarbejdet. Med hjemmel i brandloven er der gennemført en vidtgående standardisering af brandkøretøjer og brandmateriel.

Justitsministeren – nu indenrigsministeren – er øverste tilsynsmyndighed for brandvæsenet i samtlige kommuner. I det daglige udøves tilsynet med kommunernes brandvæsen af Statens Brandinspektion.

Brandloven indeholder regler om kommandoforholdene på et skadested og om politiets opgaver.

Ifølge brandloven kan brandmyndighederne stille de nødvendige krav til en lang række virksomheder m.v. Brandlovens afsnit om brandforebyggelse omfatter også bestemmelser om eftersyn af brandfarlige bygninger m.v.

3.2. Civilforsvarsloven

Civilforsvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 517 af 28. juli 1987, som ændret ved § 3 i lov nr. 385 af 6. juni 1991, indeholder det lovmæssige grundlag for civilforsvaret.

Civilforsvaret består af det statslige civilforsvar, herunder CF-korpset, det kommunale civilforsvar og af sygehusberedskabet. Indenrigsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige civilforsvar, som ledes af Civilforsvarsstyrelsen. Under politimestrene hører det statslige lokale civilforsvar. Det kommunale civilforsvar hører under kommunalbestyrelsen. I de større kommuner varetages ledelsen af civilforsvaret af en civilforsvarskommission eller en beredskabskommission.

Ifølge civilforsvarsloven er formålet med civilforsvarets virksomhed ved forebyggende og afhjælpende foranstaltninger at tilvejebringe en civil beskyttelse af liv og ejendom mod følgerne af krigshandlinger og at yde bistand i katastrofetilfælde i fredstid. De forebyggende foranstaltninger er varsling af civilbefolkningen, mørklægning, informationstjeneste, beskyttelsesrum og forebyggende evakuering. De afhjælpende foranstaltninger er den kommunale hjælpetjeneste, CF-korpset, civilforsvarets ambulancetjeneste, sygehusberedskabet, politiets civilforsvarsopgaver, beredskabet mod radioaktivt nedfald, beredskabet mod kemiske kampstoffer samt afhjælpende evakuering.

I samtlige kommuner skal den kommunale hjælpetjeneste kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede, medens hjælpetjenesten i de større kommuner tillige skal kunne afbøde følger af krigshandlinger af begrænset omfang og yde øjeblikkelig indsats ved mere omfattede skader. CF-korpset løser i krigstid civilforsvarsopgaver i områder, der er ramt af større krigsskader og yder bistand i områder, der er ramt af begrænsede krigsskader.

I fredstid yder CF-korpset assistance i forbindelse med afhjælpning og bekæmpelse af ulykker og katastrofer, bl.a. hvor der er behov for specialudstyr og større mandskabsstyrker. CF-korpset indgår således som en del af beredskabet mod olie- og kemikaliefurening.

Politiet skal i krigstid som civilforsvarsmyndighed bl.a. foretage evakueringer, varsle civilbefolkningen, afspærre og bevogte i forbindelse med løsningen af civilforsvarets opgaver.

3.3. Lov om det civile beredskab

Lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, som ændret ved § 6 i lov nr. 192 af 29. marts 1989, indeholder det lovmæssige

grundlag for det civile beredskab. Loven fastsætter regler om offentlige myndigheders planlægningsansvar og -forpligtelser i fredstid. Planlægningen har til formål at sikre og opretholde vitale samfuntsfunktioner i en krise- eller krigssituation samt at yde støtte til de øvrige dele af totalforsvaret, der består af forsvaret, politiet og civilforsvaret. Planlægningens grundprincip er, at de myndigheder, der har ansvaret for en opgave i fredstid, også har ansvaret for opgaven i krigstid.

Loven blev oprindeligt administreret af Statsministeriet, men overførtes i 1962 til Indenrigsministeriet.

Ved lov nr. 203 af 22. maj 1985 ændredes loven således, at amtskommuner og kommuner blev pålagt at skulle planlægge for deres civile beredskab, og der indførtes kommunale nødstyregler.

4. Lovforslagets opbygning og hovedindhold

4.1. Lovforslagets opbygning

Lovforslaget omfatter de områder, der er indeholdt i brandloven, civilforsvarsloven og loven om det civile beredskab. Sammenskrivningen af disse love til en fælles lov er en følge af, at brandvæsenet og civilforsvaret foreslås lagt sammen til et integreret og enstrengt redningsberedskab, og at planlægningen af det kommunale redningsberedskab og det kommunale civile beredskab integreres i én beredskabsplan.

Lovforslaget indeholder følgende kapitler:

Kapitel 1: de indledende bestemmelser, som bl.a. angiver formålet med redningsberedskabet og det civile beredskab.

Kapitel 2: bestemmelser om det statslige redningsberedskab.

Kapitel 3: bestemmelser om det kommunale redningsberedskabs organisation, herunder samordningsmulighederne, samt opgaverne for beredskabet.

Kapitel 4: bestemmelser om indsættelse af redningsberedskabet.

Kapitel 5: bestemmelser om planlægning af redningsberedskabet og det civile beredskab samt andre bestemmelser om det civile beredskab, der tager sigte på, at samfundets funktioner videreføres under krise eller krig.

Kapitel 6: bestemmelser for beredskabets organisation under krise eller krig.

Kapitel 7: bestemmelser om forebyggende foranstaltninger, herunder bestemmelser om brandfarlige virksomheder, brandsyn og bedriftværn.

Kapitel 8: ekspropriationsbestemmelser.

Kapitel 9: bestemmelser om påbud m.v.

Kapitel 10: bestemmelser om personellet i beredskabet.

Kapitel 11: straffebestemmelser og bestemmelser om disciplinarmidler.

Kapitel 12: konsekvensændringer i anden lovgivning som følge af lovforslaget: værnepligtsloven, lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde, lov om fyrværkeri, lov om udskrivning af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret, de kommunale styrelseslove samt lov om frikommuner.

Indenrigsministeriet er opmærksom på, at betegnelsen »civilforsvar« og »brandvæsen« ligeledes anvendes i en række andre love. Ministeriet vil anmode de berørte ministerier om at foretage konsekvensændringer ved lejlighed.

Kapitel 13: ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

4.2. Lovforslagets hovedindhold

4.2.1. Redningsberedskabet

Det foreslås, at brandvæsenet og civilforsvaret sammenlægges til et redningsberedskab, der omfatter det statslige redningsberedskab, herunder det statslige regionale redningsberedskab, og det kommunale redningsberedskab. Under krise eller krig indgår sygehusberedskabet i redningsberedskabet, ligesom politimesteren indgår som ansvarlig for det statslige lokale redningsberedskab. Redningsberedskabet er under krise eller krig en del af landets totalforsvar.

Det foreslås, at de fredsmæssige opgaver er udgangspunktet for redningsberedskabet, således at de krigsmæssige opgaver er en videreførelse af de fredsmæssige opgaver med de ændringer, som en krise eller krig giver anledning til. Denne vægtning, hvor det fredsmæssige beredskab prioriteres højere i forhold til det krigsmæssige beredskab, er en naturlig konsekvens af det ændrede efterretningsmæssige planlægningsgrundlag, især den forøgede varslings-tid.

Det primære i forslaget om et enstrengt, integreret redningsberedskab er, at ressourcerne udnyttes

bedst muligt gennem et tæt samspil mellem det statslige regionale redningsberedskab og det kommunale redningsberedskab.

Førsteindsatsen skal som i dag varetages af kommunernes almindelige redningsberedskab. Er dette ikke tilstrækkeligt, suppleres med bistand fra nabo-beredskaber – mellemkommunal bistand – eller med bistand fra det statslige regionale redningsberedskab. Naboberedskaberne skal supplere med personel og de samme typer materiel, som det indsatte redningsberedskab har til rådighed. Det statslige regionale redningsberedskab skal supplere med specialmateriel, herunder kommunikationsudstyr, et ledelsesapparat og særligt uddannet personel.

Med lovforslaget er der skabt det fornødne lovgrundlag for at kunne indsætte redningsberedskabet i udlandet.

4.2.2. *Det statslige redningsberedskab*

Ifølge lovforslaget er indenrigsministeren ansvarlig for det statslige redningsberedskab.

Der oprettes en ny styrelse, Beredskabsstyrelsen, som får et sæt opgaver, der i det væsentlige svarer til de opgaver, Statens Brandinspektion og Civilforsvarsstyrelsen varetager i dag.

Der etableres statslige regionale beredskabscentre, hvis opgave primært er at yde assistance til det kommunale redningsberedskab. Disse centre skal endvidere forestå uddannelsen af værnepligtige i det statslige regionale redningsberedskab.

4.2.3. *Det kommunale redningsberedskab*

Kommunalbestyrelsen bliver ansvarlig for det kommunale redningsberedskab, der skal kunne varetage de opgaver, som det kommunale brandvæsen i dag varetager, og som kan indsættes både under freds- og krigsforhold.

Det kommunale redningsberedskab skal endvidere omfatte en indkvarterings- og forplejningstjeneste.

Ifølge betænkningen om katastrofeberedskabet har de kommunale fredstidsberedskaber på tilfredsstillende måde været i stand til at varetage de almindeligt forekommende opgaver. Der er derfor ikke fundet grundlag for at ændre kravene til kommunernes fredstidsberedskab.

Alle kommunalbestyrelser skal efter forslaget nedsætte en beredskabskommission. Samordnes redningsberedskabet i to eller flere kommuner, skal der dog nedsættes en fælles beredskabskommission.

Den ændrede vægtning af forholdet mellem det fredsmæssige og det krigsmæssige beredskab er et resultat af det ændrede efterretningsmæssige plan-

lægningsgrundlag og den forøgede varslingstid. For det kommunale krigsmæssige beredskab bliver konsekvensen, at K-værnepligtsordningen bringes til ophør. Dette medfører en gradvis reduktion af det kommunale beredskabs mobiliseringsstyrke.

Som følge heraf foreslås der indført en ny kommunal værnepligtsordning, der omfatter værnepligtige, der på sessionen udskrives som egnede eller begrænset egnede, og som pga. lodtrækningsnummer ikke indkaldes til tjeneste i forsvaret eller i det statslige regionale redningsberedskab.

De kommunale værnepligtige vil få tilbudt en kortvarig uddannelse, der omfatter en orientering om redningsberedskabet og en kortere førstehjælpsuddannelse. Denne uddannelse forestås af kommunalbestyrelsen og finansieres af staten. De værnepligtige tilbydes herudover mulighed for en supplerende førstehjælpsuddannelse, der forestås af de frivillige organisationer og foreninger f.eks. Civilforsvars-Forbundet, Dansk Røde Kors, ASF-Dansk Folkehjælp og De Sønderjyske Frivillige Brandværnsforbund. I denne supplerende uddannelse indgår en orientering om organisationerne og foreningerne.

De pågældende værnepligtige står til rådighed for det kommunale redningsberedskab i 10 år og indkaldes kun i tilfælde af krise eller krig, hvor de vil skulle gennemgå en supplerende uddannelse.

Af administrative grunde sættes ordningen først i kraft i løbet af 2. halvdel af 1993.

Den nye værnepligtsordning vil give en forbedret mulighed for at hverve frivillige til det kommunale beredskab og de nævnte organisationer.

Lovforslaget åbner mulighed for, at indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner tillige skal omfatte et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab. Den forøgede varslingstid, sammenlægningen af brandvæsenet og civilforsvaret samt den teknologiske udvikling medfører, at det krigsmæssige redningsberedskab kan fastlægges på et noget lavere niveau end hidtil. Som følge heraf vil et færre antal kommuner end i dag blive pålagt et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab.

Et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab forventes at blive pålagt kommuner med en sammenhængende bymæssig bebyggelse på mindst 30.000 indbyggere, det samordnede redningsberedskab i det storkøbenhavnse område samt kommuner med særlige risici.

Kommunalbestyrelser i andre kommuner kan beslutte at etablere et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab.

De kommunale opgaver vedrørende planlægning-

F. t. beredskabsloven

gen af redningsberedskabet er omhandlet nedenfor under pkt. 4.3.2.

4.3. Det civile beredskab

4.3.1. Det statslige niveau

Det civile beredskabs opgaver er som hidtil at planlægge og træffe foranstaltninger med henblik på, at samfundets funktioner kan videreføres under krise eller krig samt at yde støtte til de øvrige dele af totalforsvaret.

Det har været overvejet, om den civile beredskabsplanlægning i stedet skal tage sit udgangspunkt i større fredstidskatastrofer. Vurderingen er, at risikoen for omfattende fredsmæssige katastrofer næppe er til stede i et omfang, der kan begrunde, at ministerierne pålægges en generel pligt til at planlægge herfor.

Dette er bl.a. baggrunden for, at det ikke er muligt på det centrale niveau at integrere det civile beredskab i et enstrengt beredskab for såvel fred som krig. På den baggrund foreslås det, at ministerierne som hidtil skal planlægge for en krise- og krigssituation.

Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt, at ministerierne inddrager fredsmæssige katastrofer i deres civile beredskabsplanlægning. Dette kan bl.a. gøres, hvor elementer i planlægningen er de samme for både det krigs- og fredsmæssige beredskab. Der tilsigtes ikke hermed en forøgelse af ministeriernes planlægningsopgaver.

Der vil fortsat være behov for, at Indenrigsministeriet og Beredskabsstyrelsen varetager de civile beredskabsopgaver, der ikke påhviler andre myndigheder, samt koordinerer planlægningsarbejdet inden for det civile beredskab.

Bestemmelsen i loven om det civile beredskab om nedsættelse af et folketingsudvalg på 11 medlemmer er ikke medtaget i lovforslaget, idet der efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke længere er behov for at opretholde et særligt parlamentarisk udvalg om det civile beredskab, når bestemmelserne om planlægning af brandvæsenet, civilforsvaret og det civile beredskab samles i én lov, beredskabsloven.

4.3.2. Det kommunale niveau

Et nyt og væsentligt forslag er, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en samlet beredskabsplan for at sikre en sammenhængende planlægning. Dette forslag skal bl.a. ses på baggrund af, at det har vist sig uhensigtsmæssigt at opretholde grænserne mellem planlægningen vedrørende det civile beredskab og civilforsvaret, idet planlægningen i vidt omfang

omfatter de samme materiel- og personelmæssige ressourcer.

For kommunerne indebærer den samlede beredskabsplan, som skal gælde både under freds- og krigsforhold, en fuldstændig integration af planlægningen vedrørende såvel kommunens redningsberedskab som kommunens civile beredskabsopgaver. Herved opnås, at de ressourcer, der indgår i kommunens fredstidsberedskab, kan indgå i de samme funktioner i det krigsmæssige beredskab.

For så vidt angår det amtskommunale civile beredskab er der ikke tilsigtet ændringer i forhold til gældende lovgivning. Amtskommunerne skal udarbejde en samlet beredskabsplan, som dækker amtskommunale sektorer såsom social- og sundhedsområdet, vejvæsen, miljø, transport, vandforsyning (vandindvinding) m.v.

De kommunale nødstyreregler i lov om det civile beredskab foreslås overført til de kommunale styrelseslove.

4.4. Lovforslagets indhold i øvrigt

Udover de ændringer, der følger af sammenlægningen af brandvæsenet og civilforsvaret til et integreret og enstrengt redningsberedskab og af integrationen af planlægningen af det kommunale redningsberedskab og det kommunale civile beredskab, indeholder lovforslaget områder fra brandloven, civilforsvarsloven og loven om det civile beredskab.

Der er med lovforslaget gennemført en forenkling og modernisering af brandlovens detaljerede brandtekniske bestemmelser og af planlægningsbestemmelserne i loven om det civile beredskab. Civilforsvarslovens påbuds- og ekspropriationsbestemmelser er ligeledes moderniseret.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Bortset fra udgifterne til førstehjæpsuddannelsen i den nye kommunale værnepligtsordning, som forventes at udgøre 4,0 mio. kr. årligt, er lovforslaget udarbejdet på grundlag af finanslovsforslaget for 1993 og budgetoverslagsåret 1994, således at de udgiftsrammer, der er angivet heri, overholdes.

Rammerne indebærer følgende reduktioner i udgifterne i forhold til 1992:

Reduktion i forhold til 1992 (93 PL)

	1993	1994
	mio. kr.	
Lønsumsramme inkl.		
Civilforsvars-Forbundet	7,5	13,7
Samlet budgetteringsramme inkl.		
Civilforsvars-Forbundet	28,7	59,6

For at opnå disse reduktioner er der følgende ændringer i forhold til aktivitetsniveauet i 1992:

- Den kasernemæssige uddannelse af kommunale værnepligtige ophører ved udgangen af 1992.
- Der nedlægges 10 stillinger i forbindelse med etablering af Beredskabsstyrelsen.
- Der foretages en tilpasning til det enstrengede beredskabssystem på skoleområdet og den øvrige uddannelses- og kursusvirksomhed.

Forslaget forventes ikke at medføre udgiftskrævende foranstaltninger for de offentlige og private virksomheder og institutioner, der efter § 28, stk. 1 og 2, kan blive pålagt at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab. Der vil for de pågældende virksomheder primært blive tale om at bidrage til ministeriernes overordnede civile beredskabsplanlægning.

Kommunaløkonomiske konsekvenser

For så vidt angår kommunernes fredsmæssige redningsberedskab er der ikke i lovforslaget forudsat udgiftsmæssige ændringer, da dette beredskabs opgaver i det væsentlige svarer til det nuværende brandvæsens opgaver.

Ifølge civilforsvarslovens § 18, stk. 1, skal kommunens civilforsvar bestå af en hjælpetjeneste, der kan modtage, indkvartere og forpleje evakuerede. Kravene til det kommunale redningsberedskab, jf. forslagens § 12, stk. 1, svarer i det væsentlige til de krav, der i dag er fastsat i § 18, stk. 1.

Der er 156 § 18, stk. 1-kommuner med 1,2 mio. indbyggere. Den gennemsnitlige nettodriftsudgift i § 18, stk. 1-kommuner udgjorde i 1991 6 kr. pr. indbygger.

Den økonomisk betydende ændring for kommunerne er, at den nuværende § 18, stk. 2-status, bortfalder. Efter civilforsvarslovens § 18, stk. 2, kan indenrigsministeren bestemme, at hjælpetjenesten i kommuner med bymæssigt bebyggede områder tillige (dvs. udover kravene i § 18, stk. 1) skal omfatte en brandtjeneste, en reservevandforsyningstjeneste, en redningstjeneste, en rydningstjeneste og en teknisk tjeneste. Denne hjælpetjenestes opgave er at afbøde

følger af krigshandlinger af begrænset omfang og yde øjeblikkelig indsats ved mere omfattende skader.

Der er 119 § 18, stk. 2-kommuner med i alt 3,9 mio. indbyggere.

I henhold til forslagens § 12, stk. 2, som erstatter § 18, stk. 2, i civilforsvarsloven, kan indenrigsministeren bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner skal udvides til at kunne yde en øjeblikkelig og mere omfattende indsats mod følgerne af krigshandlinger.

Under hensyntagen til det ændrede efterretningsmæssige planlægningsgrundlag og den forøgede varslingsstid vil antallet af kommuner med et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab, jf. § 12, stk. 2, blive reduceret, ligesom kravene til kommunens krigsmæssige redningsberedskab vil blive noget reduceret.

Et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab (§ 12, stk. 2-status) forventes på nuværende tidspunkt at blive pålagt 40 kommuner. Det udvidede redningsberedskab vil komme til at omfatte Københavns og Frederiksberg Kommuner, kommunerne i Københavns Amt, kommuner med særlige risici samt kommuner med en sammenhængende bymæssig bebyggelse på mindst 30.000 indbyggere. Det udvidede redningsberedskab vil omfatte 2,3 mio. indbyggere.

På grundlag af regnskabet for 1991 kan den årlige kommunale besparelse ved ophævelse af kravene i civilforsvarslovens § 18, stk. 2, beregnes til 88 mio.kr. Det er opgjort, at de reducerede krav til det udvidede krigsmæssige redningsberedskab (§ 12, stk. 2-status), vil beløbe sig til ca. 15 kr. pr. indbygger.

På dette grundlag er de samlede kommunale mindredgifter opgjort til 53 mio. kr. pr. år (1991-pl). Det må antages, at udgiftsnedsettelsen kan gennemføres gradvist i årene 1994-97.

Forhandlinger om kompensation i henhold til det udvidede totalbalanceprincip er påbegyndt med de kommunale parter. Der er med Kommunernes Landsforening opnået enighed om kompensation på 53 mio. kr. (1991-pl) fra og med 1997.

Udgifter til den nye kommunale værnepligtsordning vil blive afholdt af staten. Udgifter til uddannelse af frivillige vil blive betalt af staten efter de nugældende regler.

I henhold til forslagens § 12, stk. 3, kan det bestemmes, at visse kommuner skal kunne yde udvidet assistance til andre kommuners redningsberedskab. Ved en eventuel beslutning herom vil udgifterne blive dækket af staten.

Forslagets § 25, stk. 1 og 2, om udarbejdelse af en samlet plan for kommunens redningsberedskab og civile beredskab og om amtsrådets udarbejdelse af

en samlet plan for amtskommunens civile beredskab forventes ikke at medføre en økonomisk merbelastning af betydning for amtskommuner og kommuner.

6. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været forelagt for samtlige ministerier, en række styrelser og organisationer m.v.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastlægger rammer og opgaver for redningsberedskabet ved sammenlægningen af brandvæsenet og civilforsvaret. Redningsberedskabets opgavesæt svarer i det væsentlige til de opgaver, der varetages af brandvæsenet og civilforsvaret i henhold til brandlovens § 1 og civilforsvarslovens § 1.

Bestemmelsen berører ikke de opgavesæt, der varetages af de øvrige myndigheder, der har ansvar for beredskab og indsats i forbindelse med ulykker og katastrofer i fredstid. Redningsberedskabet omfatter således ikke det almindelige ambulanceberedskab, alarmeringsberedskabet, forsvarets fredstidsopgaver (fly- og søredningstjenesten), Miljøstyrelsens havberedskab, DSB's beredskab ved ulykker på egne arealer eller lufthavnenes beredskab.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, er varetagelsen af de fredsmæssige opgaver udgangspunktet for redningsberedskabet, således at de krigsmæssige opgaver er en videreførelse af de fredsmæssige opgaver med de ændringer, en krise eller krig giver anledning til. En indsats ved skader som følge af krigshandlinger er derfor på tilsvarende måde som ved ulykker og katastrofer i fredstid en opgave, som redningsberedskabet skal varetage.

Redningsberedskabet er under krise eller krig en del af landets totalforsvar.

Stk. 2 erstatter § 2, stk. 1, i civilforsvarsloven. Ifølge denne bestemmelse består civilforsvaret af det statslige civilforsvar, herunder civilforsvarskorpset, det kommunale civilforsvar samt sygehusberedskabet.

Amtskommunerne varetager såvel i fred som under krise eller krig driften af sygehusvæsenet. Amtskommunerne varetager endvidere planlægningen af sygehusberedskabet, jf. bemærkningerne til forslagens § 25, stk. 2, og varetager under krise eller krig hovedparten af ledelsesopgaverne inden for sygehusberedskabet, f.eks. ved tilvejebringelsen af ressourcer, fastsættelsen af behandlingsformer og behandlingsniveau samt for ændringer heri.

Under krise eller krig indgår sygehusberedskabet i redningsberedskabet og er undergivet redningsbe-

redskabets operative ledelse. Det er således redningsberedskabets krigsmæssige kommandoorganisation, som på landsdels- og regionalt niveau træffer de operative beslutninger vedrørende sygehusberedskabet.

Det statslige lokale redningsberedskab, som jf. forslagens § 30, stk. 1, hører under politimesteren, indgår ligeledes i redningsberedskabet under krise eller krig.

Ved »krise« forstår i forslaget »truende udsigt til krig«.

Til § 2

§ 2 svarer med redaktionelle ændringer til § 1 i lov om det civile beredskab. Ifølge denne bestemmelse skal det planlægningsarbejde, der gennemføres i medfør af loven, og de foranstaltninger, der træffes i medfør af loven, have til formål at fremme landets samlede forsvar, herunder at sikre opretholdelse i krigstid af regeringens funktioner og af den statslige og kommunale forvaltning, opretholdelse af ro og orden, styrkelse og udnyttelse af landets produktionssevne og transport- og kommunikationsapparat samt sikring og fordeling af forsyninger af enhver art.

Til § 3

Ifølge § 3 kan indenrigsministeren bestemme, at redningsberedskabet i fredstid skal indsættes i udlandet i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en alvorlig fare for personer, ejendom eller miljøet. Bestemmelsen erstatter civilforsvarslovens § 34, i medfør af hvilken indenrigsministeren kan bestemme, at civilforsvarspersonel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske beredskab for katastrofer i fredstid, skal gøre tjeneste uden for landets grænser. En indsættelse af personellet i udlandet i medfør af civilforsvarslovens § 34 forudsætter, at der er indgået en aftale om gensidig bistand i fredstid med en anden stat, og kan i øvrigt kun ske i de grænsenære områder.

Med § 3 får indenrigsministeren mulighed for – uden at der foreligger en forudgående aftale med en anden stat om gensidig bistand – at bestemme, at redningsberedskabet i fredstid skal indsættes i udlandet efter anmodning fra en anden stat eller en international organisation. En indsættelse er ikke lænere begrænset til de grænsenære områder.

Bestemmelsen er udformet under hensyn til, at EF's ministerråd har vedtaget resolutioner om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer. En indsættelse af det danske redningsberedskab

i udlandet i medfør af bestemmelsen kan ligeledes ske til opfyldelse af de aftaler, der er indgået i 1985 med Forbundsrepublikken Tyskland om ydelse af gensidig bistand ved katastrofer eller alvorlige ulykker i fredstid og i 1989 med de øvrige nordiske lande om samarbejde hen over grænserne for at forhindre eller begrænse skader på personer, ejendom eller miljøet i tilfælde af ulykker.

Udgangspunktet for en indsættelse af det danske redningsberedskab i udlandet er som hidtil, at dette sker på frivillig basis. I situationer, hvor der er behov for at indsætte ledende personel og personel med viden inden for særlige områder, kan der blive tale om at indsætte dette personel i medfør af forslaget § 49.

Til § 4

Stk. 1 fastslår, at indenrigsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige redningsberedskab.

Stk. 2 erstatter brandlovens § 16, hvoraf det bl.a. fremgår, at justitsministeren – nu indenrigsministeren – er øverste tilsynsmyndighed for brandvæsenet i samtlige kommuner. Civilforsvarsloven indeholder ikke bestemmelser om tilsyn med det kommunale civilforsvar.

Indenrigsministeren kan i medfør af stk. 2 bemyndige Beredskabsstyrelsen til at udøve tilsynet med det kommunale redningsberedskab, herunder til at foretage prøvealarmeringer af dette.

Stk. 3–5 om et redningsråd erstatter brandlovens § 18 om Brandrådet. Redningsrådet rådgiver indenrigsministeren i spørgsmål om det kommunale redningsberedskab og kan som Brandrådet i dag prøvealarmere det statslige regionale og det kommunale redningsberedskab. Brandrådet består af 7 medlemmer. Da brandområdet pr. 1. januar 1992 er overført fra Justitsministeriets til Indenrigsministeriets ressort, foreslås Redningsrådet i forhold til Brandrådet udvidet med 1 medlem til 8 medlemmer, således at justitsministeren som noget nyt udpeger 1 medlem, repræsenterende politiet under hensyn til politiets opgaver i tilknytning til redningsberedskabet. Det er hensigten, at indenrigsministeren udpeger en repræsentant for Indenrigsministeriets departement, en repræsentant for Beredskabsstyrelsen og en særligt sagkyndig i kommunale redningsspørgsmål til Redningsrådet. En anden ændring i sammensætningen af Redningsrådet i forhold til Brandrådet er, at Københavns og Frederiksberg Kommuner, som ikke udpeger medlemmer til Brandrådet, i fællesskab udpeger 1 medlem til Redningsrådet. Kommunernes Landsforening udpeger som hidtil 3 medlemmer. En tredje ændring er, at i sager vedrørende tekniske og

personalemæssige spørgsmål tilforordnes rådet 1 repræsentant for den organisation, der repræsenterer de kommunale beredskabschefer, 1 repræsentant for de private redningsvæsener, jf. § 13, stk. 1, og 1 repræsentant for personalet i de kommunale redningsberedskaber.

Til § 5

I stk. 1 fastlægges Beredskabsstyrelsens hovedopgaver inden for redningsberedskabet og det civile beredskab.

Bestemmelsen erstatter brandlovens § 16, stk. 1, ifølge hvilken Statens Brandinspektion rådgiver myndighederne i spørgsmål om brandvæsenet, samt civilforsvarslovens § 3, stk. 2, hvorefter Civilforsvarsstyrelsen leder det statslige civilforsvar.

Beredskabsstyrelsen får bl.a. til opgave at rådgive indenrigsministeren og andre myndigheder i spørgsmål om de beredskabsforhold, der omfattes af loven.

Beredskabsstyrelsen skal udarbejde regler, vejledende retningslinier m.v. om redningsberedskabet og det civile beredskab samt rådgive de kommunale redningsberedskaber og de myndigheder, der er ansvarlige for det civile beredskab. Disse opgaver svarer til de opgaver, som Statens Brandinspektion og Civilforsvarsstyrelsen varetager i dag.

Styrelsen planlægger uddannelsen af redningsberedskabets personel. Uddannelsen af personel på mellemleder-, leder- og chefniveau gennemføres på de skoler, som hører under Beredskabsstyrelsen.

Styrelsen skal ligeledes varetage den overordnede, operative ledelse af redningsberedskabet under krise eller krig, jf. forslaget § 29.

Herudover skal styrelsen yde teknisk rådgivning til kommunerne på en række områder, f.eks. om brandfarlige virksomheder og brandbyggende foranstaltninger, om uddannelse af beredskabets personel og om anvendelse og indkøb af materiel.

Beredskabsstyrelsen skal i lighed med det tilsyn, som Civilforsvarsstyrelsen udøver i dag, føre tilsyn med nukleare anlæg og varetage internationalt samarbejde samt forskning og udvikling.

Stk. 2, der er ny, indeholder grundlaget for det landsdækkende beredskab over for uheld i nukleare anlæg. Indenrigsministeren kan i medfør af stk. 2 bestemme, at Beredskabsstyrelsen får det overordnede ansvar for planlægningen og ledelsen af det landsdækkende atomberedskab inden for redningsberedskabet. Af øvrige myndigheder, der har opgaver inden for atomberedskabet, kan nævnes politiet.

Ved uheld i nukleare anlæg vil der være behov for en landsdækkende ledelsesstruktur, idet indsatsen i forbindelse med disse uheld kan være så omfattende,

at den kræver et specialberedskab på det centrale statslige niveau.

Civilforsvarsstyrelsen har i 1992 udsendt en plan for det landsdækkende atomberedskab, der fastlægger beredskabets organisation og de foranstaltninger, der skal kunne iværksættes for at beskytte befolkningen i tilfælde af uheld i nukleare anlæg.

Udover at opretholde et dagligt beredskab er et af hovedformålene med atomberedskabet at informere offentligheden og de berørte myndigheder i overensstemmelse med EF-direktiv nr. 89/618/Euratom af 27. november 1989 »om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare«.

Til § 6

Bestemmelsen erstatter hjemlen i civilforsvarslovens § 5, i henhold til hvilken indenrigsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at der overdrages dem civilforsvarsmæssige opgaver. § 6 giver mulighed for, at indenrigsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer, f.eks. Dansk Røde Kors, Civilforsvars-Forbundet og ASF-Dansk Folkehjælp, om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for det statslige redningsberedskab. Der er i dag indgået aftale med Civilforsvars-Forbundet.

Da det kommunale redningsberedskab i henhold til forslaget § 9 hører under kommunalbestyrelsen, er der i § 13, stk. 2, medtaget en tilsvarende bestemmelse om aftaler om bistand til udførelse af opgaver inden for det kommunale redningsberedskab.

Til § 7

Bestemmelsen erstatter civilforsvarslovens § 2, stk. 2, i henhold til hvilken CF-korpset skal løse civilforsvarsopgaver i områder, der er ramt af større krigsskader, og yde bistand i områder, der er ramt af begrænsede krigsskader.

Der etableres statslige regionale beredskabscentre, hvorfra der kan indsættes mandskab i forbindelse med større, sjældne, komplekse eller mandskabskrævende ulykker. Centrene forventes placeret på CF-korpsets kaserne.

Det statslige regionale redningsberedskab skal som supplement til det kommunale redningsberedskab kunne indsættes mod ulykker eller katastrofer som f.eks. brande og eksplosionsulykker, sammenstyrtningssulykker, togulykker, flyulykker, skibsulykker ved kaj, naturkatastrofer og uheld, der kan medføre udslip og spredning i miljøet af farlige stoffer.

Det statslige regionale redningsberedskab skal endvidere bistå ved afhjælpning og begrænsning af skader ved kemikalieuheld til havs samt – som supplement til Miljøstyrelsens havberedskab – i forbindelse med bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet i de kystnære dele af søterritoriet. Det statslige regionale redningsberedskab skal ligeledes bistå ved uheld i nukleare anlæg som en del af Beredskabsstyrelsens atomberedskab.

Offentlige myndigheder, der har ansvar for beredskab og indsats ved ulykker og katastrofer, kan rekvirere bistand fra det statslige regionale redningsberedskab. Redningsberedskabets bistand ved indsats mod brand eller anden ulykke af akut karakter ydes som hidtil vederlagsfrit, bortset fra de tilfælde, hvor udgifterne til forureningsbekæmpelse påhviler skadevolder. Indsats til afhjælpning af videregående følger af brand eller anden ulykke eller til forebyggelse af følgeskader ydes mod betaling.

De statslige regionale beredskabscentre skal endvidere forestå uddannelsen af de værnepligtige til det statslige regionale redningsberedskab. Af disse værnepligtige overføres ca. 200 gruppe- og delingsførere årligt til den kommunale mobiliseringsstyrke.

Bestemmelser om det statslige regionale beredskabsorganisation m.v. fastsættes administrativt.

Det statslige regionale redningsberedskab skal under krig indsættes mod de følger af krigsskader, som overstiger de kommunale redningsberedskabers kapacitet. Der er ikke forudsat ændringer i det statslige regionale redningsberedskabets krigsmæssige opgaver og organisation i forhold til de gældende planer for CF-korpsets krigsmæssige organisation og sammensætning.

Til § 8

Beredskabsstyrelsen kan i medfør af bestemmelsen indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder eller andre, der har ansvar for beredskabsopgaver, om, at de regionale beredskabscentre skal varetage eller bistå ved udførelsen af de pågældendes beredskabsopgaver. Som eksempel på sådanne aftaler kan nævnes den aftale, som Civilforsvarsstyrelsen har indgået med de nordbornholmske kommuner om brandslukning.

Endvidere har Civilforsvarsstyrelsen bemyndiget CF-korpsets afdelinger til at indgå aftaler med bl.a. politimestre, forsvaret, Statens Luftfartsvæsen, DSB, teleselskaber, elforsyningselskaber og kommunale myndigheder om assistance i forbindelse med katastrofer og ulykker. Som eksempler herpå kan nævnes slotsbrande, brande i skov- og klitområder, brande på virksomheder og kaserne, olie- og kemikalieuheld.

held, strømafbrydelser, stormflods- og snekatastrofer, gasrensning m.v.

Til § 9

Stk. 1 erstatter § 2, stk. 1, i brandloven, hvorefter kommunalbestyrelsen har den øverste ledelse af kommunens brandvæsen, og § 16, stk. 1, i civilforsvarsloven, hvorefter kommunens civilforsvar hører under kommunalbestyrelsen.

Det følger af stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2 erstatter brandlovens § 2, stk. 2-4, og § 2 a samt civilforsvarslovens § 16, stk. 2-4, om nedsættelse af brandkommissioner, civilforsvarskommissioner og beredskabskommissioner.

Sammensætningen af og formandskabet for brandkommissionen, civilforsvarskommissionen og beredskabskommissionen er fastlagt i henholdsvis brandlovens § 2, stk. 4, og § 2 a, stk. 1, samt civilforsvarslovens § 16, stk. 3 og 4.

Civilforsvarskommissionen og brandkommissionen varetager den umiddelbare forvaltning af henholdsvis kommunens civilforsvar og brandvæsen på linie med et stående udvalg.

Kommunalbestyrelsen skal i medfør af stk. 2 tilsvarende nedsætte en beredskabskommission til at varetage den umiddelbare forvaltning af redningsberedskabet, og dermed fungerer kommissionen som et stående udvalg. Bestemmelsen tillægger beredskabskommissionen en betinget kompetence til at handle på kommunalbestyrelsens vegne. I det omfang kommunalbestyrelsen ikke træffer nærmere bestemmelse, påhviler det kommissionen at træffe de beslutninger, der er et nødvendigt eller naturligt led i forvaltningen af redningsberedskabet.

Kommissionen, hvis medlemstal skal være ulige, skal bestå af borgmesteren, der er formand, politimesteren samt et flertal valgt af kommunalbestyrelsen.

Blandt kommissionens medlemmer kan der være repræsentanter for de private redningsvæsener, foreninger og organisationer, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med i henhold til forslaget § 13.

De bestemmelser i den kommunale styrelseslov, der efter stk. 3 foreslås anvendt på beredskabskommissionen, vedrører de stående udvalgs virksomhed, forholdet mellem kommunalbestyrelsen og de stående udvalg samt tilsynet med disse.

Stk. 4 om udbetaling af diæter m.v. erstatter § 16, stk. 5, i civilforsvarsloven. Bestemmelsen indebærer en vis modifikation i kommunalbestyrelsens adgang til at yde diæter, erstatning for tabt arbejdsfortjene-

ste og befordringsgodtgørelse m.v. til de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen, efter reglerne i § 16, stk. 3 og 9, i den kommunale styrelseslov, idet det fastslås, at diæter alene kan ydes, såfremt samtlige medlemmer af beredskabskommissionen tillægges disse ydelser. Dog kan kommunalbestyrelsesmedlemmer, der modtager tillægsvederlag efter den kommunale styrelseslov, samt borgmestre og magistratsmedlemmer ikke modtage diæter, ligesom kommunalt og statsligt ansatte ikke kan modtage diæter, når varetagelsen af hvervet er et led i de pågældendes embedsgerning.

Til § 10

Ifølge civilforsvarslovens § 23 kan to eller flere kommunalbestyrelser med indenrigsministerens godkendelse samordne deres civilforsvar samt ansætte en fælles civilforsvarsleder. En samordning kan ophæves, når de deltagende kommuner er enige herom, eller når indenrigsministeren tillader det. Brandloven indeholder ikke en tilsvarende mulighed for at samordne brandvæsenet i flere kommuner.

En samordning af det kommunale redningsberedskab efter forslaget § 10 kræver ikke indenrigsministerens godkendelse. Samordningen sker som et kommunalt fællesskab i overensstemmelse med § 60 i den kommunale styrelseslov, og fællesskabet som sådant skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed.

Til § 11

Ifølge § 24 i civilforsvarsloven skal kommunalbestyrelserne i Københavns og Frederiksberg Kommuner samt kommunalbestyrelserne i kommunerne i Københavns amtsrådskreds – dvs. i det storkøbenhavnske område – samordne deres civilforsvar. Københavns Amtsråd indgår endvidere i samordningen. Samordningen skal godkendes af indenrigsministeren, der i tilfælde af uenighed mellem kommunalbestyrelserne skal fastsætte samordningens indhold. Opgaverne efter civilforsvarslovens §§ 17-22 varetages i området af en fælles civilforsvarskommission, hvis sammensætning fastsættes af indenrigsministeren.

Indenrigsministeren kan godkende eller bestemme, at kommuner i Frederiksborg og Roskilde amter tilslutter sig samordningen.

Ifølge brandlovens § 2 a, stk. 1, og civilforsvarslovens § 16, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at brandkommissionen sammenlægges med civilforsvarskommissionen til en beredskabskommission. Dette gælder dog ikke for det storkøbenhavnske område, hvor hver kommune har en brandkom-

mission, og hvor kommunerne har samordnet deres civilforsvarsopgaver i den fælles civilforsvarskommission, jf. ovenfor.

Ifølge forslaget § 11, stk. 1, skal kommunalbestyrelserne i det storkøbenhavnske område samordne opgaver inden for redningsberedskabet.

De opgaver, der skal samordnes, omfatter som i dag varetagelsen af det krigsmæssige redningsberedskab i kommunerne.

Kommunalbestyrelserne i Frederiksborg og Roskilde Amter samt Frederiksborg og Roskilde Amtsråd kan med indenrigsministerens godkendelse efter § 11, stk. 3, tilslutte sig samordningen. Det er ikke et krav, at alle kommunalbestyrelserne skal tilslutte sig samordningen.

Planlægningen af det civile beredskab i amtskommuner og kommuner i hovedstadsområdet, herunder planlægningen af sygehusberedskabet, kan koordineres inden for samordningens rammer.

Kommunalbestyrelserne kan i medfør af stk. 1 bestemme, at opgaver, der ikke er samordnet, skal varetages af en beredskabskommission, der er nedsat efter reglerne i forslaget § 9, stk. 2.

På længere sigt forventes det, at kommunernes fredsmæssige opgaver inden for redningsberedskabet ligeledes bliver samordnet.

I medfør af § 11, stk. 2, udsender Indenrigsministeriet en bekendtgørelse om sammensætningen af en fælles beredskabskommission.

Til § 12

Bestemmelsen fastlægger det kommunale redningsberedskabs opgaver og erstatter brandlovens § 1 og civilforsvarslovens § 18.

Brandlovens § 1 omhandler de krav, som kommunernes brandvæsen skal kunne opfylde, herunder at det – under hensyn til befolkningstætheden, bebyggelsernes udstrækning og art, virksomhedernes karakter, vandforsyningen m.v. – skal kunne yde et forvarligt rednings- og slukningsarbejde.

Ifølge civilforsvarslovens § 18, stk. 1, skal der i alle kommuner etableres en hjælpetjeneste, der kan modtage, indkvartere og forpleje evakuerede. Ifølge stk. 2 kan indenrigsministeren bestemme, at hjælpetjenesten i kommuner med bymæssigt byggede områder tillige skal omfatte en brandtjeneste, en reservevandsforsyningstjeneste, en redningstjeneste, en rydningstjeneste og en teknisk tjeneste. Denne udvidede hjælpetjeneste har til opgave – inden for de fastsatte dimensioneringskrav – at afbøde følger af krigshandlinger.

Efter stk. 1 skal det kommunale redningsberedskab kunne indsættes mod ulykker som f.eks. brande

og eksplosionsulykker, sammenstyrtningsulykker, togulykker, flyulykker, skibsulykker ved kaj, naturkatastrofer og uheld, der kan medføre udslip og spredning i miljøet af farlige stoffer.

Det enstrengede redningsberedskab indebærer, at det kommunale redningsberedskab skal kunne indsættes såvel i fred som under krig.

Stk. 1 indeholder en præcisering af civilforsvarslovens § 18, stk. 1, idet også »nødstedte« skal kunne modtages, indkvarteres og forplejes. Der er ikke tilstillet en udvidelse af indkvarterings- og forplejningstjenestens opgaver.

De sluknings-, rednings- og rydningsopgaver, som de kommunale brandvæsenere i dag varetager, vil i karakter – omend ikke i antal og omfang – være ens under fredstids- og krigsforhold.

Siden affattelsen af civilforsvarslovens § 18 er byggemåden ændret, og de større byers ældre boligkvarterer er saneret og moderniseret. Endvidere er der gennemført brandforebyggende foranstaltninger i den ældre boligmasse. Der anvendes i dag nye og mere brandsikre byggemetoder, ligesom ændringen i boligernes varmforsyning har haft en forebyggende virkning. Endelig er de større byers boligkvarterer ændret som følge af industriens udflytning til særlige industriområder.

Denne udvikling vil sammen med den forlængede varslingsstid føre til, at det krigsmæssige beredskab kan fastlægges på et noget lavere niveau end hidtil.

§ 12, stk. 2, der erstatter civilforsvarslovens § 18, stk. 2, åbner mulighed for, at indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner skal udvides til at kunne yde en øjeblikkelig og mere omfattende indsats mod følgerne af krigshandlinger. En sådan beslutning vil i givet fald blive truffet efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Et udvidet krigsmæssigt redningsberedskab forventes at blive pålagt kommuner med en sammenhængende bymæssig bebyggelse på mindst 30.000 indbyggere, det samordnede redningsberedskab i det storkøbenhavnske område, jf. § 11, stk. 1, og kommuner med særlige risici f.eks. på grund af særligt farlige industrivirksomheder.

Det udvidede krigsmæssige beredskab vil i givet fald omfatte udvidede rednings- og brandslukningsmuligheder, måling af radioaktivitet og sporing af krigsgasser.

Det statslige regionale redningsberedskab skal ved omfattende krigsskader yde assistance til de kommunale styrker.

Som noget nyt åbner stk. 3 mulighed for, at indenrigsministeren kan bestemme, at der udstationeres statsligt materiel hos enkelte kommunale rednings-

beredskaber med henblik på, at disse kan yde udvidet mellemkommunal bistand. Baggrunden herfor er, at placeringen af de statslige regionale beredskabscentre indebærer, at visse områder af landet ikke dækkes inden for en udrykningstid på ca. 1 time. De pågældende kommuner skal i givet fald møde med dette særlige materiel. En eventuel beslutning efter stk. 3 vil blive truffet efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 4 svarer til civilforsvarslovens § 20.

Til § 13

Stk. 1 erstatter brandlovens § 6 om, at en kommunalbestyrelse kan indgå aftale med et kommunalt eller privat brandvæsen eller med Civilforsvarsstyrelsen om varetagelse af et forsvarligt rednings- og slukningsarbejde ved ildebrand i kommunen. Sådanne aftaler skal i dag godkendes af justitsministeren – nu indenrigsministeren.

Kommunalbestyrelsen kan i medfør af bestemmelsen indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse, med private redningsvæsener eller med andre om, at de pågældende udfører kommunale redningsberedskabsopgaver, jf. forslagens § 12.

En aftale, der indgås med en anden kommunalbestyrelse, private redningsvæsener, f.eks. Falcks Redningskorps, eller med andre, f.eks. De Sønderjyske Frivillige Brandværnsforbund, skal godkendes af Beredskabsstyrelsen. Aftalepartneren varetager opgaverne under kommunalbestyrelsens ansvar.

Stk. 2 er ny og supplerer bestemmelsen i forslagens § 6 om, at indenrigsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at de pågældende bistår ved udførelsen af opgaver inden for det statslige redningsberedskab. Aftaler i henhold til stk. 2 omhandler typisk enkeltstående opgaver inden for det kommunale redningsberedskab såsom hvervning af frivillige, uddannelse af frivillige og de kommunale værnepligtige samt informationsopgaver.

Til § 14

Bestemmelsen erstatter de detaljerede regler i brandlovens §§ 5, 7, 8, 10, 11 og 12, herunder bl.a. om omfanget og organiseringen af den enkelte kommunes brandvæsen og om anvendelse af materiel, brandhaner, branddamme m.v. Af hensyn til den mellemkommunale bistand, jf. forslagens § 18, er det af væsentlig betydning, at de enkelte kommuners redningsberedskab og materiel opbygges på grundlag af fastlagte standarder.

§ 14 erstatter endvidere § 18, stk. 3, i civilforsvarsloven.

I modsætning til brandlovens § 7 om udnævnelse af brandinspektører og civilforsvarslovens § 22 om udnævnelse af civilforsvarsledere er der ikke fastsat bestemmelser om en beredskabschef. Det anbefales dog, at beredskabslederen får en central placering i den kommunale organisation.

I medfør af lovforslagets §§ 16 og 48 kan indenrigsministeren fastsætte regler om den person, der har ansvaret for den tekniske ledelse på skadestedet (indsatslederen) og om uddannelseskravene til denne.

Til § 15

Bestemmelsen erstatter brandlovens § 13, i henhold til hvilken det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for, at der i enhver tættere bebygget del af kommunen er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

I medfør af stk. 2 kan indenrigsministeren fastsætte regler om vandforsyningen, fornøden opstillingsplads ved vandforsyningsstederne og vejadgang. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om brandhaner, vandreservoirer, tilslutning til vandværkers ledningsnet og om påkrævede eftersyn. Der er ikke tilset ændringer i kommunalbestyrelsernes forpligtelser i forhold til brandloven.

Til § 16

Bestemmelsen erstatter brandlovens § 22, der indeholder detaljerede regler om den tekniske ledelse på skadestedet dels i kommuner med brand- eller beredskabskommission, dels i kommuner uden brand- eller beredskabskommission. Efter § 22 er det en ansat i kommunen – som udgangspunkt brandinspektøren – der leder den tekniske indsats på skadestedet.

Bestemmelsen bemyndiger indenrigsministeren til at fastsætte regler om ledelsesforholdene på skadestedet. Ledelsesansvaret vil som hidtil altid påhvile den kommunale indsatsleder.

Kommunalbestyrelsen er som hidtil ansvarlig for ledelsen af den tekniske indsats på skadestedet. Den tekniske ledelse kan varetages af enten en person, der er ansat af kommunalbestyrelsen, eller af andre, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med, og som har de fornødne uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Til § 17

Stk. 1 er ny, men svarer til de regler om politiets koordinering, der er fastsat i »Instruks for brandinspektører i kommuner med brand- eller beredskabs-

kommission«. Der er således ikke med bestemmelsen tilsigtet ændringer i politiets koordinerende funktion, der i øvrigt kan udledes af retsplejelovens § 108.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 23, stk. 1.

Til § 18

Stk. 1 erstatter civilforsvarslovens § 25, hvorefter personel og materiel fra det lokale civilforsvar kan kræves stillet til rådighed for civilforsvaret uden for vedkommende lokale område efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

Efter stk. 1 kan private redningsvæsener ligeledes kræves stillet til rådighed, jf. brandlovens § 24, stk. 1.

Indenrigsministeren kan i medfør af stk. 1 bestemme, at personel og materiel fra en kommunes redningsberedskab skal stilles til rådighed for en anden kommunes redningsberedskab. Det er hensigten at henlægge kompetencen til Beredskabsstyrelsen, svarende til den kompetence, der i dag er tillagt Civilforsvarsstyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 219 af 21. maj 1982 om civilforsvarets katastrofebistand og bekendtgørelse nr. 220 af 21. maj 1982 om civilforsvarets organisation og indsats under krig og andre ekstraordinære forhold. En sådan mulighed forventes alene anvendt under krigsforhold og i særlige katastrofetilfælde, f.eks. i tilfælde af uheld i nukleare anlæg.

Bestemmelsen i brandlovens § 25, stk. 1, om forsvarets forpligtelse til at yde assistance til brandvæsenet er ikke medtaget, da forsvarets bistand til det kommunale redningsberedskab reguleres i bestemmelser, der fastsættes af Forsvarsministeriet og i aftaler med andre myndigheder.

Stk. 2 erstatter brandlovens § 24, hvorefter den kommanderende på brandstedet i påtrængende tilfælde skal tilkalde assistance fra et andet kommunalt eller privat brandvæsen. Assistance skal endvidere i fornødent omfang tilkaldes fra det statslige regionale redningsberedskab jf. brandlovens § 25, stk. 1.

I medfør af stk. 3 fastsætter indenrigsministeren regler om bistand efter stk. 2 og 3, herunder om betaling for bistanden. Den kommune, der får materiel og personel stillet til rådighed af en anden kommune, forudsættes som hidtil at afholde udgifterne i forbindelse med indsatsen.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 7, yder det statslige regionale redningsberedskab bistanden vederlagsfrit ved uheld af akut karakter, bortset fra de tilfælde, hvor udgifterne til en forureningsbekæmpelse påhviler skadevolderen, eller hvor indsatsen vedrører videregående følger m.v.

Der er ikke med § 18 tilsigtet realitetsændringer i forhold til de gældende bestemmelser.

Til § 19

Bestemmelsen erstatter civilforsvarslovens § 26.

Kommunerne afholder udgifterne til deres redningsberedskab. Bestemmelsen åbner dog mulighed for, at staten i særlige katastrofetilfælde kan deltage i udgifterne i forbindelse med indsættelsen af det kommunale redningsberedskab. Bestemmelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde af, at det kommunale redningsberedskab efter indenrigsministerens godkendelse eller beslutning indsættes i udlandet i katastrofetilfælde.

Til § 20

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 20, stk. 3 og 4, 2. pkt.

Til § 21

Stk. 1 og 2 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 21, stk. 1 og 2. Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 21, stk. 3, idet dog den skade, redningsberedskabet forvolder på marker, haver eller beplantninger på den ejendom, der brandskades, ikke længere erstattes af kommunen.

Til § 22

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 21, stk. 4.

Til § 23

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 26.

Til § 24

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 2, stk. 1 og 2, i lov om det civile beredskab.

Opgaverne i stk. 2, der siden 1974 har været delegeret til Civilforsvarsstyrelsen, påregnes delegeret til Beredskabsstyrelsen.

Til § 25

Efter stk. 1 skal der udarbejdes en samlet beredskabsplan for kommunens redningsberedskab og civile beredskab. Bestemmelsen erstatter således brandlovens § 14, stk. 1, om en plan for alarmering af kommunens brandvæsen, civilforsvarslovens § 17

om en civilforsvarsplan og en beredskabsplan samt § 3, stk. 1, i lov om det civile beredskab om en plan for kommunens civile beredskab.

Ved ændringen i 1985 af loven om det civile beredskab blev det fastsat, at kommunerne skal udarbejde en plan for deres civile beredskab. Det har vist sig uhensigtsmæssigt at opretholde grænserne mellem planlægningen af det civile beredskab og civilforsvaret, idet planlægningen i vidt omfang omfatter de samme materiel- og personalemæssige ressourcer.

Kommunernes beredskabsplanlægning forudsættes koordineret med politiets planlægning og bør i øvrigt ske i samarbejde med øvrige relevante myndigheder.

Den kommunale beredskabsplan skal ligeledes omfatte en alarmeringsplan for redningsberedskabet.

Det vil være hensigtsmæssigt, at kommuner, der samordner deres redningsberedskab, også koordinerer deres beredskabsplanlægning.

For amtskommunerne, som ikke skal planlægge for et beredskab, der omfatter brandvæsenet og civilforsvaret, medfører forslaget § 25, stk. 2, ikke ændringer i forhold til § 3, stk. 1, i lov om det civile beredskab. Amtsrådet udarbejder en samlet plan for amtskommunens beredskab, der omfatter amtskommunens opgaver inden for sundheds- og socialområdet, herunder sygehusberedskabet, beredskabet i den primære sundhedstjeneste og lægemiddelberedskabet. Planen skal endvidere omfatte områder såsom vejvæsen, transport, vandforsyning (vandindvinding), miljø m.v. Planen for amtskommunernes civile beredskab bør udarbejdes således, at den også kan anvendes ved katastrofer i fredstid. Sygehusberedskabet er i øvrigt reguleret i lovgivningen om sygehusvæsenet.

Efter stk. 3 skal kommunalbestyrelsen og amtsrådet revidere deres planer mindst én gang i hver valgperiode, eller når udviklingen gør det nødvendigt.

Ifølge stk. 4 skal beredskabsplaner og revisioner heraf indsendes til orientering for Beredskabsstyrelsen. Stk. 4 erstatter civilforsvarslovens § 17, stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelsen skal indsende civilforsvarsplanen og revisioner heraf til indenrigsministeren, som kan meddele kommunalbestyrelsen sine bemærkninger hertil. Beredskabsplanen for kommunens civilforsvar, jf. civilforsvarslovens § 17, stk. 3, skal ikke efter civilforsvarsloven indsendes, ligesom loven om det civile beredskab ikke indeholder en bestemmelse om indsendelse af planen for kommunens civile beredskab, jf. § 3, stk. 1, i lov om det civile beredskab.

Til § 26

Bestemmelsen, som fastslår, at indenrigsministeren fastsætter vejledende retningslinier for udarbejdelse af amtskommunernes og kommunernes beredskabsplaner, jf. § 25, erstatter civilforsvarslovens § 17, stk. 4, og § 3, stk. 2, i lov om det civile beredskab, der giver indenrigsministeren hjemmel til at fastsætte regler om beredskabsplanlægningen.

Til § 27

Bestemmelsen pålægger de enkelte ministre hver inden for deres område at fastsætte vejledende retningslinier for udarbejdelse af amtskommunernes og kommunernes civile beredskabsplaner, som indgår i den samlede beredskabsplan, jf. forslaget § 25, stk. 1 og 2. Med bestemmelsen, som erstatter § 3, stk. 3, i lov om det civile beredskab, er der ikke tilsigtet en udvidelse af ministeriernes forpligtelser.

Til § 28

Bestemmelsen bemyndiger vedkommende minister til at pålægge offentlige myndigheder samt offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af civile beredskabsopgaver.

Stk. 1 svarer til § 3 b, stk. 2, i lov om det civile beredskab. Pligten til at bistå ved planlægningen og udførelsen af civile beredskabsopgaver foreslås dog udvidet til også at omfatte offentlige og private virksomheder og institutioner, der efter § 5, stk. 1, i lov om det civile beredskab kun i begrænset omfang kan pålægges opgaver inden for det civile beredskab.

Baggrunden for forslaget er den privatisering af offentlige virksomheder, der er blevet gennemført inden for de senere år. Eksempelvis har teleselskaberne, som er af væsentlig betydning for beredskabet, ikke længere status som koncessionerede selskaber – bortset fra Tele Danmark A/S – og er dermed ikke længere omfattet af § 3 b, stk. 2, i lov om det civile beredskab. Formålet med den nye bestemmelse er således at tilvejebringe en hjemmel, der sikrer, at al samfundsvigtig virksomhed kan videreføres, uanset om denne foregår i offentligt eller privat regi.

§ 28, stk. 2–5, svarer til § 5 i lov om det civile beredskab.

De erstatningsregler, der henvises til i bestemmelsens stk. 4, er regler, der er fastsat i lovgivningen eller er udviklet på ulovbestemt grundlag, herunder dansk rets almindelige erstatningsregel, culpereglen.

Til § 29

Bestemmelsen erstatter civilforsvarslovens § 2, stk. 3.

I dag indgår sygehusberedskabet som en del af civilforsvaret. Som nævnt i bemærkningerne til § 1, stk. 2, indgår sygehusberedskabet under krise eller krig i redningsberedskabet og er undergivet redningsberedskabets operative ledelse.

I overensstemmelse med et forslag i betænkningen af maj 1990 om strukturen for det civile beredskab, hvor udvalget anbefalede en regionsamtmand som leder af civilregionen, er bestemmelsen udvidet med en hjemmel til at fastlægge civilregionernes opgaver, sammensætning og ledelse under krise eller krig.

Til § 30

Bestemmelsen, der svarer til civilforsvarslovens § 3, stk. 3, og § 15, fastlægger politimesterens placering og kompetence i det statslige krigsmæssige redningsberedskab. Det vil som led i regler om politiets krigsmæssige beredskabsopgaver blive fastsat, at politiets og kommunernes beredskabsplanlægning skal koordineres i nødvendig omfang.

Til § 31

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til § 6 i lov om det civile beredskab.

Som i dag må de enkelte ministre planlægge for, at der under krise eller krig kan opstå særlige situationer, hvor der kan være behov for en vidtgående delegation af de centrale myndigheders kompetence til lokale forvaltningsorganer.

Bestemmelsen medfører en pligt for de enkelte ministre til allerede i fredstid at forberede en sådan ekstraordinær kompetencedelegation ved dels at udpege disse forvaltningsorganer, dels at fastlægge omfanget af delegationen i en krise- eller krigssituation til disse forvaltningsorganer.

Til § 32

Bestemmelsen, som er ny, giver mulighed for, at en amtskommunes eller kommunes ressourcer inden for det civile beredskab under krise eller krig kan kræves stillet til rådighed for en anden amtskommunes eller kommunes civile beredskab.

Da kompetencen til at træffe afgørelser om anvendelsen af de amtskommunale og kommunale ressourcer er amtsrådets og kommunalbestyrelsens, kan der i tilfælde af uenighed inden for det civile beredskab om udførelse af en opgave opstå behov for at kunne tillægge indenrigsministeren denne kompe-

tence, jf. bemærkningerne til forslaget § 18, stk. 1, for så vidt angår det kommunale redningsberedskab.

I overensstemmelse med et forslag i betænkningen om strukturen for det civile beredskab giver § 32 mulighed for, at regionsamtmanden i en afskæringssituation tillægges kompetencen til at træffe afgørelse i tilfælde, hvor amtskommunale eller kommunale myndigheder ikke er enige om udførelsen af en opgave.

Til § 33

Stk. 1 og 2 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 40.

Der er i medfør af denne bestemmelse fastsat regler og tekniske forskrifter bl.a. om brandfarlige virksomheder og oplag, om brandfarlige væsker og om korn- og foderstofvirksomheder.

Der er endvidere i medfør af denne bestemmelse fastsat regler om brandforebyggende foranstaltninger bl.a. i hoteller, plejehjem, forsamlingslokaler, herunder teatre, udstillingslokaler, kirker og lignende bygninger og lokaler, i skoler m.v., i sommerhusbebyggelser i plantager og lignende områder, i teltlejr og for telte, der anvendes som forsamlingslokaler samt i selskabshuse.

Stk. 1 giver bl.a. hjemmel for indenrigsministeren til at fastsætte regler om godkendelse af oprettelse, placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer samt andre stoffer, der i forbindelse med brand eller anden skade kan medføre en risiko for personer, ejendom eller miljøet. For godkendelse af oprettelse m.v. af sådanne virksomheder kan der fastsættes byggetekniske krav i den udstrækning, sådanne krav ikke er fastsat i medfør af byggelovgivningen.

Der kan endvidere fastsættes regler om opbevaring og brug af brandfarlige stoffer. Disse regler skal have til formål at forebygge eller formindske brandfare og sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Regler for opbevaring af sprængstoffer m.v. fastsættes af justitsministeren i henhold til sprængstofloven, medens regler for opbevaring og anvendelse af fyrværkeri fastsættes af indenrigsministeren i medfør af fyrværkeriloven.

Stk. 2 viderefører muligheden for at fastsætte regler og tekniske og driftmæssige forskrifter om brugen af ild og lys og om andre brandforebyggende foranstaltninger i bygninger og på grundarealer. Der kan herunder fastsættes regler om kommunalbestyrel-

sens kompetence til at give pålæg om brandforebyggende foranstaltninger.

Stk. 3, som er ny, erstatter den hjemmel i civilforsvarslovens § 1, stk. 2, der har været benyttet til at fastsætte regler i kapitel III i bekendtgørelse nr. 278 af 27. juni 1963 om beskyttelsesforanstaltninger mod uheld i nukleare anlæg (atomanlæg), som ændret ved bekendtgørelse nr. 502 af 1. oktober 1974.

Til § 34

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 27.

Forslaget omhandler bl.a. de særligt brandfarlige virksomheder. Ved vurderingen af, om sådanne virksomheder kan tillades oprettet, er kendskabet til de brandfarlige stoffers egenskaber og erfaring om muligheden for at bekæmpe brande, der opstår i sådanne virksomheder, af afgørende betydning.

I medfør af forslagens § 33 fastsætter indenrigsministeren de generelle regler, der skal opfyldes, for at sådanne virksomheder kan indrettes. Disse regler omfatter dels forskrifter af teknisk og driftsmæssig karakter, dels for visse virksomheder tillige brandforebyggende krav af byggeteknisk karakter.

Udover tilladelse i henhold til byggelovgivningen kræver indretning af brandfarlige virksomheder derfor tillige tilladelse efter reglerne om brandforebyggende foranstaltninger.

For andre virksomheder stilles brandforebyggende krav til bygningskonstruktionen i medfør af byggelovgivningen og som driftsmæssige krav i medfør af reglerne om brandforebyggende foranstaltninger.

I forbindelse med godkendelsen kan det bl.a. pålægges virksomhederne at anskaffe brand- og redningsmateriel og tilvejebringe vandforsyning til virksomhedens eget brug ved brandslukning.

I medfør af stk. 2 kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der ved indretning og benyttelse af bygninger og grundarealer skal træffes konkrete foranstaltninger, der kan formindske risikoen for brandfare og sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder. Bestemmelsen finder anvendelse i de tilfælde, der ikke omfattes af de regler, der er udstedt i medfør af forslagens § 33, stk. 1.

Efter brandlovens § 29, stk. 1, kan brandmyndighedens afgørelser indbringes for justitsministeren – nu indenrigsministeren. Denne ankemulighed er ikke medtaget i forslaget. Spørgsmålet om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har tilsidesat lovgivningen, kan dog indbringes for de kommunale tilsynsmyndigheder, jf. § 61 i den kommunale styrelseslov.

Til § 35

I de regler, der er fastsat i henhold til brandlovens § 40, har brandmyndigheden kompetence til at meddele tilladelser og træffe andre afgørelser.

I medfør af stk. 1, der er ny, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der skal træffes de foranstaltninger, som er fastsat i de regler og tekniske og driftsmæssige forskrifter, der er udstedt i medfør af forslagens § 33, stk. 2, nr. 2.

I medfør af stk. 2, der med redaktionelle ændringer svarer til brandlovens § 28, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der skal træffes konkrete driftsmæssige foranstaltninger i hoteller, i plejehjem, i skoler og andre undervisningslokaler, i daginstitutioner, i butikker og lignende salgslokaler, i kontorlokaler, i forsamlingslokaler, herunder teatre, udstillingslokaler, kirker og lignende bygninger og lokaler, i sommerhusbebyggelser i plantager og lignende områder, i teltlejre og for telte, der anvendes som forsamlingslokaler, samt i selskabshuse. Bestemmelsen finder anvendelse i de tilfælde, der ikke omfattes af de regler, der er udstedt i medfør af forslagens § 33, stk. 2, nr. 2.

Kommunalbestyrelsen kan bl.a. påbyde, at der anskaffes brand- og redningsmateriel og tilvejebringes vandforsyning til eget brug ved brandslukning.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 28, stk. 2.

For så vidt angår ankemuligheden i brandlovens § 29, stk. 1, henvises til bemærkningerne til forslagens § 34.

Til § 36

Stk. 1 svarer med redaktionelle ændringer til § 33, stk. 3, i brandloven. Efter denne bestemmelse er det som hovedregel brandinspektøren eller en anden kvalificeret person, udpeget af brand- eller beredskabskommissionen, der foretager brandsyn. Det vil som hidtil være en kommunalt ansat brandkyndig person, der skal foretage de brandsyn, der er omfattet af forslagens § 36.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere indenrigsministeren til at fastsætte regler, der svarer til brandlovens § 33, stk. 4-8, om pålæg for eventuelle mangler, der konstateres ved brandsynet. For så vidt angår de brandsyn, der er omfattet af brandlovens § 33, stk. 1-2, finder brandlovens § 33, stk. 4-8, anvendelse indtil fastsættelsen af det tidspunkt, hvor disse bestemmelser ophæves, jf. § 79, stk. 3.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 36.

Til § 37

Efter civilforsvarslovens § 27 kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at offentlige og private virksomheder skal træffe foranstaltninger til virksomhedernes beskyttelse under krigsforhold (bedriftsværn).

Forslagets § 37, der erstatter civilforsvarslovens § 27, giver kommunalbestyrelsen mulighed for at pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner beredskabsopgaver med henblik på deres beskyttelse (bedriftsværn) under krise eller krig. Virksomhederne skal træffe sådanne foranstaltninger, at de ved egne hjælpemidler umiddelbart kan bekæmpe virkningerne af begrænsede krigsskader. Bedriftsværn kan også anvendes i fredstid.

Bestemmelsen tænkes udmøntet således, at indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan pålægge følgende virksomheder m.v. en bedriftsværnsforpligtelse:

- særligt brandfarlige virksomheder
- offentlige myndigheder og samfundsvigtige virksomheder og institutioner samt
- virksomheder, der på grund af deres produktion, oplag og/ eller størrelse kan udgøre en risiko for omgivelserne, og som er beliggende i tæt bebyggede områder med blandet boligbebyggelse og industri.

For så vidt angår de eksisterende bedriftsværn, henvises til forslagets § 81 og bemærkningerne hertil.

Til § 38

Efter brandlovens § 13, stk. 4, kan der iværksættes ekspropriation af nødvendige vandforsyningssteder, hvis disse ikke kan tilvejebringes ved overenskomst.

Ifølge civilforsvarslovens § 29, stk. 1, kan indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, iværksætte ekspropriation af privat ejendom, herunder befordringsmidler, til brug for civilforsvaret.

Efter § 4, stk. 1, i lov om det civile beredskab kan vedkommende minister iværksætte eller tillade iværksat ekspropriation af fast ejendom til brug for det civile beredskab.

Forslagets § 38 erstatter de nævnte bestemmelser. § 38, stk. 1, giver mulighed for at iværksætte ekspropriation til brug for redningsberedskabet.

Stk. 2 giver mulighed for, at der kan iværksættes eller tillades iværksat ekspropriation til brug for udførelsen af civile beredskabsopgaver.

Stk. 3 svarer til civilforsvarslovens § 29, stk. 2.

Stk. 4, som er ny, giver redningsberedskabet og det civile beredskab mulighed for under krise eller

krig at beslaglægge privat ejendom med henblik på ekspropriation. Efter en beslaglæggelse forudsættes ekspropriationsforretningen fremmet mest muligt.

Stk. 5 svarer til civilforsvarslovens § 29, stk. 3, med den tilføjelse, at vejloven anvendes tilsvarende ved ekspropriation af andet end fast ejendom.

Stk. 6 svarer til civilforsvarslovens § 29, stk. 4.

Stk. 7 svarer til civilforsvarslovens § 29, stk. 5.

Til § 39

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 19.

Til § 40

Stk. 1 svarer til brandlovens § 20, stk. 1.

Stk. 2 svarer til brandlovens § 20, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 20, stk. 4, 1. pkt.

Til § 41

Stk. 1 omfatter brandlovens § 20, stk. 2, 2. pkt., om, at den, der er pålagt at deltage i rednings- og slukningsarbejdet, skal efterkomme de ordrer, der gives, og svarer endvidere til civilforsvarslovens § 30, stk. 1, om påbud, der udstedes af civilforsvaret.

Stk. 2 svarer med redaktionelle ændringer til brandlovens § 23, stk. 2, om pligt til at overholde afspærringer m.v.

Stk. 3 svarer til civilforsvarslovens § 30, stk. 2, om pligt til at efterkomme evakueringsordrer m.v.

Til § 42

Stk. 1 svarer til § 38, stk. 3, 2. pkt., i den tidligere civilforsvarslov. Bestemmelsen blev ikke medtaget i den gældende civilforsvarslov, da der ved fremsættelsen af forslaget til civilforsvarslov påregnedes fremsat forslag til en ny generel indkvarteringslov, hvori bestemmelsen skulle indgå. Et sådant lovforslag blev imidlertid ikke fremsat.

Ifølge stk. 2, der svarer til § 38, stk. 3, 3. pkt., i den tidligere civilforsvarslov, fastsætter indenrigsministeren den godtgørelse, der skal ydes husværten for kost og logi til de evakuerede. Godtgørelsen fastsættes som en billighedsgodtgørelse efter generelle taksater.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til § 36 i den tidligere civilforsvarslov, som ligeledes henviste til indkvarteringsloven, jf. lov nr. 91 af 29. marts 1924 om ind-

kvartering med senere ændringer. Der henvises til bemærkningerne under § 42, stk. 1.

Efter stk. 2 fastsætter indenrigsministeren regler om de indkvarteringsydelse, der kan kræves efter stk. 1, samt om den godtgørelse, der skal ydes herfor.

Til § 44

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 31 om mørklægning.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til § 7 i lov om det civile beredskab om pligt til at meddele oplysninger.

Til § 46

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til civilforsvarslovens § 33 om hjemlen til at kræve oplysninger om civilforsvarsforanstaltninger.

Til § 47

Bestemmelsen, som med redaktionelle ændringer svarer til brandlovens § 14, stk. 2, om teleselskabernes bistand ved brandalarmering, vedrører de teleselskaber, der driver telenet omfattet af en koncession eller særrettighed, meddelt af kommunikationsministeren.

Til kapitel 10

Brandlovens § 7, stk. 1 og 6, og § 8, stk. 1 og 2, omhandler personelkategorierne i brandvæsenet. Civilforsvarslovens § 6, stk. 1, opregner personelkategorierne i civilforsvaret.

Der er ikke fundet grundlag for at foretage en tilsvarende opregning i selve forslaget tekst. Personelkategorierne er følgende:

- 1) Tjenestemandsansatte og overenskomstansatte befalingsmænd.

Kategorien omfatter i dag:

- a) faste befalingsmænd og stampersonel i CF-korpset,
 - b) civilforsvarsledere, civilforsvarsinspektører og civilforsvarsassistenter i det kommunale civilforsvar samt
 - c) brandinspektører, vicebrandinspektører og øvrige befalingsmænd i det kommunale brandvæsen.
- 2) Befalingsmænd af reserven.
Kategorien omfatter i dag reservebefalingsmænd i CF-korpset.
 - 3) Værnepligtige befalingsmænd og menige.

Kategorien omfatter i dag værnepligtige befalingsmænd og menige i CF-korpset, civilforsvarets ambulancetjeneste, CF-ordenskorpset og det kommunale civilforsvar.

- 4) Kontraktansatte menige.

Lovforslagets § 55 giver – ligesom civilforsvarslovens § 11 - mulighed for at indføre en ordning, svarende til forsvarets konstabelordning.

- 5) Tjenestemandsansatte og overenskomstansatte civile.

Kategorien omfatter i dag de civilt ansatte (ikke-uniformerede) i civilforsvaret og civilt ansatte (menigt brandmandskab og andre) i det kommunale brandvæsen. Kategorien omfatter således også det deltidsbeskæftigede brandmandskab.

- 6) Frivillige.

Kategorien omfatter i dag frivillige, som i medfør af en kontrakt med de statslige eller kommunale myndigheder indgår i det statslige eller kommunale civilforsvar.

Kategorien omfatter endvidere frivillige i de Sønderjyske Frivillige Brandværn.

Som frivillige anses endelig personer, der har indgået en kontrakt med Civilforsvars-Forbundet om frivillig tjeneste i forbundets regi.

De frivillige aflønnes ikke for deres deltagelse i brandvæsenet eller civilforsvaret.

- 7) Beredskabspligtige.

Kategorien omfatter de persongrupper, der kan pålægges beredskabspligt i henhold til forslaget §§ 56 og 57, svarende til civilforsvarslovens §§ 12 og 13 samt § 3 b i lov om det civile beredskab.

Personel- og uddannelsesstrukturen i det statslige og kommunale redningsberedskab forventes opdelt i 4 niveauer: manuelt niveau, mellemederniveau, lederniveau og chefniveau, svarende til opdelingen inden for brandvæsenet og civilforsvaret.

Personel på det manuelle niveau i det kommunale redningsberedskab forudsættes ansat med sådanne kvalifikationer, at de i fornødent omfang kan uddannes til at løse føringsopgaver på gruppe- og delingsniveau i en mobiliseringssituation. En integration forudsættes gennemført i de fremtidige uddannelser. Dette indebærer bl.a., at uddannelserne i henholdsvis brandvæsenets og civilforsvarets regi samordnes i det fremtidige uddannelsessystem.

Ifølge forslaget § 48 og § 51, hvorefter indenrigsministeren fastsætter uddannelseskravene til redningsberedskabets personel, kan det fastsættes, hvilke uddannelsesmæssige betingelser personellet skal opfylde for at kunne indgå på bestemte funktionsniveauer.

Til § 48

Bestemmelsen erstatter brandlovens § 9 om uddannelse af brandinspektører og andre befalingsmænd, brandmandskab med kvalificeret arbejde og andet menigt brandmandskab samt civilforsvarslovens § 7, stk. 2, om uddannelse af værnepligtige.

§ 48 giver indenrigsministeren mulighed for at fastsætte regler om uddannelsen og udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

Efter de regler, der fastsættes i medfør af § 48, skal den enkelte myndighed som udgangspunkt afholde egne udgifter i forbindelse med uddannelse af personalet i redningsberedskabet.

Udgifterne ved uddannelse af mandskab på manuelt niveau til det kommunale redningsberedskab vil således skulle afholdes af kommunen efter regler, der svarer til brandlovens § 9, stk. 3. I det omfang, uddannelsen af personel på manuelt niveau i det kommunale redningsberedskab gennemføres på statslige uddannelsesinstitutioner, vil udgifterne ved undervisningen af vedkommende kommune eller private redningsvæsen skulle afholdes som en kursusafgift, der fastsættes af indenrigsministeren.

Udgifterne ved den uddannelse på de øvrige niveauer, der gennemføres på statslige uddannelsesinstitutioner, vil ligeledes skulle afholdes efter regler, der svarer til brandlovens § 9, stk. 3. For personel på chef-, leder- og mellemlederniveau vil staten således skulle afholde udgifterne ved undervisningen, herunder udgifterne til lærerkræfter og undervisningslokaler. De øvrige udgifter i forbindelse med uddannelsen, herunder udgifterne ved ophold og forplejning, rejseudgifter og løn under uddannelsen, vil skulle afholdes af vedkommende kommune eller private redningsvæsen.

Til § 49

§ 49 giver indenrigsministeren mulighed for – når redningsberedskabet indsættes i udlandet i medfør af forslagets § 3 – at bestemme, at det personel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske redningsberedskab, skal indsættes i udlandet. Udgangspunktet er dog som hidtil, jf. bemærkningerne til § 3, at en indsættelse i udlandet af det danske redningsberedskabs personel sker på frivillig basis, men at der i særlige situationer vil kunne blive tale om at indsætte personalet i medfør af § 49, jf. § 3. Blandt det personel, der kan indsættes, er de frivillige i det kommunale redningsberedskab.

Til § 50

Stk. 1 erstatter § 6, stk. 2, i civilforsvarsloven og omfatter alt personel i redningsberedskabet, bortset

fra værnepligtige og beredskabspligtige, jf. § 56 og § 57.

Brandloven indeholder ikke en bestemmelse svarende til civilforsvarslovens § 6, stk. 2. Integrationen af brandvæsen og civilforsvar indebærer, at også brandvæsenets personel bliver omfattet af bestemmelsen.

Stk. 2 erstatter civilforsvarslovens § 6, stk. 3. Integration af brandvæsenet og civilforsvaret indebærer, at også befalingsmænd i det kommunale brandvæsen bliver omfattet.

Stk. 3 svarer til civilforsvarslovens § 6, stk. 4.

Til § 51

Frivillige har i dag opgaver i såvel det statslige som det kommunale civilforsvar. I det statslige civilforsvar varetager frivillige opgaver i kommunikationstjenesten, varslingstjenesten og civilforsvarets ambulancetjeneste. I det kommunale civilforsvar indgår de frivillige i brandtjenesten, redningstjenesten, indkvarterings- og forplejningstjenesten samt kommunikationstjenesten.

I hovedparten af de sønderjyske kommuner varetages brandslukningen af frivillige, organiseret i De Sønderjyske Frivillige Brandvænsforbund.

Bestemmelsen i § 51 er ny og er medtaget for at understrege vigtigheden af, at der også i redningsberedskabet er et væsentligt element af frivillige. Frivillige kan endvidere udføre opgaver inden for det civile beredskab.

Kategorien omfatter frivillige, som i medfør af en kontrakt med de statslige eller kommunale myndigheder indgår i det statslige eller kommunale redningsberedskab, herunder frivillige i de Sønderjyske Frivillige Brandværn, eller det amtskommunale eller kommunale civile beredskab, og som ikke aflønnes for deres deltagelse i beredskabet.

Ifølge stk. 1 fastsætter indenrigsministeren reglerne for uddannelsen af de frivillige. Frivillige, der indgår i redningsberedskabet, skal opfylde de kvalifikationskrav, der fastsættes i medfør af forslagets § 48.

Indenrigsministeren kan i medfør af stk. 1 endvidere fastsætte regler om udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

Indenrigsministeren kan desuden fastsætte regler om ydelser til frivillige for deres deltagelse i redningsberedskabet og det civile beredskab.

Ifølge stk. 2 fastsætter indenrigsministeren de opgaver, der kan løses af frivillige i det statslige redningsberedskab.

Stk. 3 fastslår, at kommunalbestyrelsen som ansvarlig for det kommunale redningsberedskab og ci-

vile beredskab fastsætter de opgaver, der kan løses af de frivillige.

Til § 52

Bestemmelsen erstatter civilforsvarslovens § 7. Bestemmelsen om uddannelse af værnepligtige i civilforsvarslovens § 7, stk. 2, er overført til forslaget § 48.

Indenrigsministeren vil i medfør af denne bestemmelse fastsætte reglerne om den nye kommunale værnepligtsordning, jf. de almindelige bemærkninger under pkt. 4.2.3.

Til § 53

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til civilforsvarslovens § 9.

Til § 54

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til civilforsvarslovens § 10.

Til § 55

Bestemmelsen, som med redaktionelle ændringer svarer til civilforsvarslovens § 11, giver mulighed for at indføre en ordning, svarende til forsvarets konstabelordning.

Til § 56

Bestemmelsen, der erstatter civilforsvarslovens § 12 giver mulighed for under krise eller krig eller andre ekstraordinære forhold at pålægge personer mellem 16 og 65 år beredskabspligt, herunder tjeneste i sygehusberedskabet, hvis det fornødne personel ikke kan fremskaffes på anden måde gennem værnepligtssystemet eller ad frivillighedens vej.

Bestemmelsen omfatter således også katastrofer, f.eks. nukleare uheld, af et sådant omfang, at der må pålægges en beredskabspligt med henblik på at gøre tjeneste i redningsberedskabet.

Indenrigsministeren fastsætter regler om beredskabspligten, herunder om, at bl.a. amtsrådet eller kommunalbestyrelsen kan pålægge de beredskabspligtige at gøre tjeneste i redningsberedskabet, sygehusberedskabet eller det amtskommunale eller kommunale civile beredskab.

Til § 57

Bestemmelsen erstatter civilforsvarslovens § 13 og § 3 b, stk. 1, i lov om det civile beredskab.

Som det fremgår af forslaget § 28, stk. 1, kan vedkommende minister pålægge offentlige myndigheder

og private og offentlige virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægning og udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab. Som en konsekvens heraf er bestemmelsen udvidet til også at omfatte ansatte i virksomheder og institutioner.

Til § 58

Bestemmelsen er ny og indebærer, at en afgørelse om, at der pålægges beredskabspligt efter § 56, ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed på grund af opgavens hastende karakter.

Til § 59

Stk. 1 svarer til civilforsvarslovens § 14, stk. 1, og giver herudover mulighed for, at personer med en samfundsvigtig civil funktion kan fritages for mødepligt ved forsvaret.

Stk. 2 svarer til civilforsvarslovens § 14, stk. 3, og giver herudover mulighed for, at personer med mødepligt ved redningsberedskabet kan fritages herfor for at kunne indgå i andre dele af redningsberedskabet som frivillige.

Stk. 3 svarer til civilforsvarslovens § 14, stk. 2.

Til § 60

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til civilforsvarslovens § 35. En værnepligtig, der anden gang tiltales for at nægte at gøre tjeneste, jf. stk. 1, nr. 1, forudsættes som hidtil idømt en frihedsstraf, der svarer til den resterende værnepligtstjeneste.

Til § 61

Stk. 1 svarer til civilforsvarslovens § 36, stk. 1. Stk. 2 erstatter civilforsvarslovens § 36, stk. 2.

Til § 62

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 37.

Til § 63

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 38.

Til § 64

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 39.

F. t. beredskabsloven

Til § 65

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 40.

Til § 66

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 41.

Til § 67

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 42 og omfatter endvidere personalet i de kommunale brandvæsener.

Til § 68

Civilforsvarslovens § 43 blev indsat i loven for at muliggøre en dansk ratifikation af tillægsprotokollerne af 1977 til Genèvekonventionerne af 1949 om beskyttelse af krigens ofre. Tillægsprotokollerne til sigter at forøge civilbefolkningens sikkerhed under væbnede konflikter. Den danske ratifikation af tillægsprotokollerne fandt sted i 1982.

Tillægsprotokol I om internationale væbnede konflikter indeholder i artikel 61-67 bestemmelser til beskyttelse af »civilforsvaret«. I tillægsprotokolens forstand forstås i den forbindelse udførelsen af en række nærmere angivne humanitære opgaver, der har til formål at beskytte civilbefolkningen mod de farer, der er forbundet med fjendtligheder eller katastrofer, og hjælpe den til at overvinde de øjeblikkelige virkninger heraf samt tilvejebringe de nødvendige betingelser for dens overlevelse. Den folkeretlige beskyttelse er knyttet til selve udførelsen af det nævnte opgavesæt.

Som internationalt kendemærke til identifikation af den organisation, der med udførelsen af de ovenfor nævnte humanitære opgaver har krav på den folkeretlige beskyttelse, blev med tillægsprotokollen indført en ligesidet blå trekant på orange baggrund.

Da varetagelsen af civilforsvarets hidtidige opgavesæt med lovforslaget overføres fra »civilforsvaret« til »redningsberedskabet«, foreslås i § 68 en bestemmelse, der svarer til civilforsvarslovens § 43.

Til § 69

Bestemmelsen svarer til civilforsvarslovens § 43.

Til § 70

Bestemmelsen erstatter brandlovens § 38, civilforsvarslovens § 45 og § 8 i lov om det civile beredskab.

Til § 71

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændrin-

ger til brandlovens § 37, stk. 1. Der er ikke med bestemmelsen tilsigtet realitetsændringer.

Til §§ 72, 73, 74 og 75

Forslagene til konsekvensændringer i de nævnte bestemmelser er en følge af forslaget til beredskabslov.

Til §§ 76 og 77

Bestemmelserne svarer til § 3 a i lov om det civile beredskab med enkelte redaktionelle ændringer, herunder at »krig eller truende udsigt til krig« er ændret til »krise eller krig«, jf. bemærkningerne til forslaget § 1.

Da bestemmelserne vedrører den kommunale styrelseslovgivning, foreslås de indføjet i lov om kommunernes styrelse og i lov om Københavns kommunes styrelse.

Til § 78

Bestemmelsen i frikommunelovens § 18 d giver mulighed for, at der kan iværksættes frikommuneforsøg, hvorefter § 16, stk. 2-4 i civilforsvarsloven fraviges.

Bestemmelsen blev indsat i frikommuneloven på baggrund af et ønske fra to frikommuner, der ønskede at oprette en fælles beredskabskommission til afløsning af beredskabskommissionerne i de enkelte kommuner. Der er dog aldrig blevet iværksat frikommuneforsøg efter bestemmelsen.

§ 18 d i frikommuneloven foreslås ophævet som overflødig, da der efter forslaget § 10, stk. 2, skal nedsættes en fælles beredskabskommission, når to kommunalbestyrelser samordner deres redningsberedskab, jf. forslaget § 10, stk. 1.

Bestemmelsen i frikommunelovens § 47 giver mulighed for, at der kan iværksættes frikommuneforsøg, hvorefter § 2, stk. 3, § 2 a, stk. 3, § 3, stk. 2, § 13, stk. 2, § 14, § 27 og § 28 i brandloven fraviges.

Bestemmelsen blev indsat i frikommuneloven, da en frikommune ønskede, at kommunalbestyrelsen skulle tillægges alle de beføjelser, som hidtil var tillagt brand- eller beredskabskommissionen i de kommuner, der havde kommissionsmodel.

Hverken den pågældende eller andre frikommuner har dog, efter at bestemmelsen blev indsat i frikommuneloven, ønsket at iværksætte frikommuneforsøg på området.

Da formålet med forslaget til beredskabsloven bl.a. er at integrere planlægningen af redningsberedskabet og det civile beredskab på det kommunale niveau, bliver frikommunelovens § 47 til dels overflødig. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til § 79

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 1993.

I medfør af § 4, jf. § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990 om ændring af byggeoven, brandloven og kommunepalanloven fastsætter boligministeren tidspunktet for ophævelsen af de bestemmelser fra brandloven, der er blevet overført til Boligministeriets ressort. Det drejer sig om brandlovens kapitel 5 og § 33, stk. 1-2, og stk. 4-8, § 34 og § 35, dog i medfør af § 4 således, at tidspunktet for ophævelsen fastsættes af boligministeren.

Tidspunktet for ophævelsen af brandlovens § 37, stk. 2, og § 38, som indenrigsministeren fastsætter efter forslagets stk. 4, forudsættes fastsat samtidig med boligministerens ophævelse efter forslagets stk. 3.

Ophævelsen af disse bestemmelser er endnu ikke sket, idet ophævelsen afventer resultatet af arbejdet i et udvalg om forenkling af reglerne om brandvænsforanstaltninger for skorstene og ildsteder samt om skorstensfejernes fremtidige organisatoriske placering.

De omhandlede bestemmelser forbliver i kraft med tilhørende administrative forskrifter, indtil boligministeren og indenrigsministeren fastsætter tidspunktet for ophævelsen i medfør af § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990 og forslagets stk. 4. Det drejer sig om

- bekendtgørelse nr. 67 af 27. marts 1961 om rensning af skorstene og røgkanaler,
- bekendtgørelse nr. 607 af 4. december 1978 om ændring af bekendtgørelse om rensning af skorstene og røgkanaler,

- bekendtgørelse nr. 30 af 25. januar 1977 om rensning af skorstene m.v. samt om brandsyn,
- bekendtgørelse nr. 10 af 16. januar 1979 om ændring af bekendtgørelse om rensning af skorstene m.v. samt om brandsyn,
- bekendtgørelse nr. 124 af 29. maj 1970 om instruks for skorstensfejere, og
- instruks af 25. januar 1977 for skorstensfejere i Københavns Kommune.

Til § 80

Bestemmelsen indebærer, at ejendomsretten til lokale kommandocentraler, herunder inventar og telekommunikationsudstyr samt til materiel, køretøjer og mundering, som er finansieret af staten og tildelt det kommunale civilforsvar, overdrages uden vederlag til kommunalbestyrelserne. Endvidere overdrages inventar til de betondækningsgrave, offentlige beskyttelsesrum m.v., der overdrages til kommunerne, jf. lovforslaget om beskyttelsesrum. Der vil blive udsendt et cirkulære om fordelingen m.v. af eksisterende materiel m.v.

Til § 81

Bedriftværn, der er etableret i henhold til de hidtil gældende regler, forudsættes opretholdt. Bestemmelsen åbner dog mulighed for, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning kan træffe afgørelse om nedlæggelse af disse. Ved afgørelse herom bør der lægges vægt på, om den pågældende virksomhed m.v. ville kunne pålægges bedriftværnspligt efter forslagets § 37.